

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**MUZEUM POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY:
ANALÝZA NÁVŠTĚVNICKÉ SPOKOJENOSTI A
PROVOZNÍCH POTŘEB PRO EFEKTIVNÍ
ROZVOJ EXPOZICE**

Autor práce: Hana Skálová, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2026

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Hana Skálová, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Muzeum Policie České republiky: Analýza návštěvnické spokojenosti a provozních potřeb pro efektivní rozvoj expozice

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Museum of the Police of the Czech Republic: Analysis of Visitor Satisfaction and Operational Needs for the Effective Development of the Exhibition

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): prosinec 2025

Cíl bakalářské práce:

Hlavním cílem této práce je zhodnotit návštěvnickou spokojenost s expozicí Muzea Policie ČR a současně identifikovat klíčové provozní a stavební potřeby muzea pro zajištění bezpečného a efektivního chodu. Vedlejším cílem práce je posoudit zkušenosti návštěvníků s preventivními a vzdělávacími aktivitami muzea a navrhnout doporučení pro zlepšení chodu muzea, modernizaci expozice a podporu strategického rozvoje jeho činností.

Student: Hana Skálová, DiS.	7.12.2025	
Vedoucí práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.	7-12.2025	

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	12.1.2026	
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	14.1.2026	
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	15.1.2026	

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Poděkování

Ráda bych touto cestou vyjádřila poděkování vedoucímu bakalářské práce JUDr. Milanu Kocíkovi, MBA, LL.M. za jeho lidský přístup, cenné rady, připomínky a metodické vedení práce, které mi při zpracování mé práce poskytl.

Dále bych chtěla poděkovat JUDr. Michalu Dlouhému, Ph.D. a mým drahým kolegyním za intenzivní podporu a cenné rady.

ABSTRAKT

SKÁLOVÁ, H. *Muzeum Policie České republiky: Analýza návštěvnické spokojenosti a provozních potřeb pro efektivní rozvoj expozice: bakalářská práce.* České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2026. 63 s. Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Klíčová slova: muzeum, policie české republiky, návštěvník, návštěvnost, analýza, spokojenost, rozvoj, expozice

Tato bakalářská práce se zabývá historií muzejnictví v obecném kontextu se zvláštním zaměřením na Muzeum Policie České republiky. Teoretická část charakterizuje poslání a význam muzeí, přibližuje charakteristické rysy specializovaných muzeí a mapuje historický vývoj areálu, v němž muzeum sídlí, včetně vzniku a následného rozvoje samotného Muzea Policie ČR. Praktická část práce je zaměřena na analýzu současného stavu objektu a expozic a na vyhodnocení dotazníkového šetření realizovaného mezi návštěvníky a zaměstnanci muzea. Na základě získaných poznatků jsou formulovány návrhy a doporučení směřující ke zkvalitnění návštěvnických služeb, modernizaci expozic a zvýšení atraktivity muzea s cílem podpořit jeho další rozvoj a růst návštěvnosti.

ABSTRACT

SKÁLOVÁ, H. *Museum of the Police of the Czech Republic: Analysis of Visitor Satisfaction and Operational Needs for the Effective Development of the Exhibition*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2026. 63 pp. Supervisor: JUDr. Milan Kocík, MBA, LL.M.

Key words: museum, Police of the Czech Republic, visitor, attendance, analysis, satisfaction, development, exhibition

This bachelor's thesis deals with the history of museology in a general context, with a particular focus on the Police Museum of the Czech Republic. The theoretical part describes the mission and importance of museums, outlines the characteristic features of specialized museums, and traces the historical development of the site in which the museum is located, including the establishment and subsequent development of the Police Museum of the Czech Republic itself. The practical part focuses on the analysis of the current condition of the museum building and its exhibitions, as well as on the evaluation of a questionnaire survey conducted among museum visitors and employees. Based on the findings obtained, proposals and recommendations are formulated with the aim of improving visitor services, modernizing the exhibitions, and enhancing the attractiveness of the museum in order to support its further development and increase visitor attendance.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Historie a poslání muzea	11
2.1 Muzejnictví a význam muzeí ve společnosti	11
2.2 Význam a historie muzea	13
2.3 Poslání a aktivity muzeí	15
2.4 Specializovaná muzea a jejich role	17
2.5 Muzeum Policie České republiky	19
2.5.1 Historie areálu	19
2.5.2 Vývoj Muzea policie ČR.....	20
2.5.3 Poslání a aktivity Muzea Policie ČR.....	22
3 Vyhodnocení aktuální situace objektu a expozice	25
3.1 Vyhodnocení aktuální situace objektu	25
3.2 Vyhodnocení aktuální situace expozice	28
4 Dotazníkové šetření návštěvníků a zaměstnanců	30
4.1 Marketing kulturních institucí.....	31
4.2 Návštěvnická spokojenost a její měření	33
4.3 Dotazníkové šetření spokojenosti návštěvníků v Muzeu Policie ČR.....	34
4.3.1 Vyhodnocení dotazníku za rok 2025.....	35
4.4 Dotazníkové šetření spokojenosti zaměstnanců.....	40
4.4.1 Vyhodnocení dotazníku spokojenosti zaměstnanců.....	40
5 Směry dalšího fungování a rozvoje muzea	43
6 Návrh harmonogramu opatření z krátkodobého a dlouhodobého hlediska	44
6.1 Krátkodobé hledisko	44
6.2 Dlouhodobé hledisko	45
Závěr	48
Seznam použitých zdrojů	50

Seznam zkratek	52
Seznam tabulek, obrázků a grafů	53
Seznam příloh.....	54

Úvod

Muzea představují významné instituce, jejichž hlavním posláním je uchovávání, ochrana a prezentace kulturního, historického a společenského dědictví pro současné i budoucí generace. V posledních desetiletích se jejich role významně proměňuje. Vedle tradiční funkce správy a ochrany sbírkových předmětů jsou muzea stále více vnímána jako vzdělávací, kulturní a komunitní centra, která aktivně komunikují s veřejností a usilují o vytváření atraktivního návštěvnického prostředí. Vzrůstající význam spokojenosti a zážitků návštěvníků, využívání moderních technologií a důraz na kvalitu poskytovaných služeb kladou na muzejní instituce nové požadavky a vytvářejí prostor pro jejich další rozvoj.

Specifické postavení mezi kulturními institucemi zaujímá Muzeum Policie České republiky, jehož posláním je dokumentovat, uchovávat a prezentovat historii a vývoj bezpečnostních sborů na území českého státu. Prostřednictvím svých expozic seznamuje veřejnost s historií četnictva, policie, kriminalistiky i dalších bezpečnostních složek a zároveň se podílí na vzdělávacích a preventivních aktivitách zaměřených na různé skupiny návštěvníků. Díky svému odbornému zaměření představuje významnou paměťovou instituci, která přispívá k uchovávání historického odkazu bezpečnostních sborů a k rozvoji veřejného povědomí o jejich činnosti.

V současné době však muzea čelí řadě výzev souvisejících se změnami očekávání návštěvníků, digitalizací společnosti a rostoucí konkurencí v oblasti trávení volného času. Pro dlouhodobou udržitelnost a atraktivitu muzejních institucí je proto nezbytné pravidelně vyhodnocovat úroveň návštěvnické spokojenosti, analyzovat provozní podmínky a identifikovat možnosti dalšího rozvoje.

Bakalářská práce je rozdělena do dvou hlavních částí – teoretické a praktické. Tyto části jsou dále členěny do šesti vzájemně provázaných kapitol, které na sebe logicky navazují a společně poskytují komplexní pohled na zkoumanou problematiku.

V závěrečné části práce jsou uvedeny návrhy a doporučení zaměřené na zvýšení atraktivity muzea, zkvalitnění návštěvnické zkušenosti a podporu budoucí návštěvnosti.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem této práce je zhodnotit návštěvnickou spokojenost s expozicí Muzea Policie ČR a současně identifikovat klíčové provozní a stavební potřeby muzea pro zajištění bezpečného a efektivního chodu. Dílčími cíli jsou analýza výsledků dotazníkového šetření spokojenosti návštěvníků a zaměstnanců muzea, posouzení současného stavu expozic a provozního zázemí muzea a formulace doporučení pro jeho další rozvoj.

Teoretická část práce přináší přehled vývoje muzejnictví, jeho funkcí a významu pro ochranu, uchovávání a prezentaci kulturního dědictví. Dále se věnuje historickému vývoji objektu a areálu, v němž muzeum sídlí, a mapuje vznik, vývoj a současné postavení Muzea Policie České republiky v rámci českého muzejnictví.

Praktická část práce je zaměřena na analýzu současného stavu muzea z pohledu návštěvníků i zaměstnanců. K získání potřebných dat bylo využito dotazníkové šetření, jehož cílem bylo zjistit úroveň spokojenosti návštěvníků s nabízenými službami, expozicemi a doprovodným programem, stejně jako názory zaměstnanců na fungování instituce a její další rozvoj. Na základě vyhodnocení získaných dat jsou identifikovány silné stránky muzea i oblasti vyžadující zlepšení.

2 Historie a poslání muzea

2.1 Muzejnictví a význam muzeí ve společnosti

Muzejnictví představuje soubor odborných, organizačních a praktických činností souvisejících se získáváním, správou, ochranou a zpřístupňováním kulturního a historického dědictví veřejnosti. Zahrnuje celý proces práce se sbírkovými předměty, počínaje jejich akvizicí, evidencí a dokumentací, přes odborné zpracování, konzervaci a restaurování až po jejich uchovávání a prezentaci prostřednictvím stálých expozic, krátkodobých výstav a dalších forem veřejné prezentace. Součástí muzejnictví je rovněž vzdělávací, vědeckovýzkumná a kulturně-společenská činnost muzeí, která přispívá k rozšiřování poznání a uchovávání historické paměti společnosti.

Muzejnictví se zároveň zabývá organizací a fungováním muzeí jako specifických kulturních institucí, jejichž úkolem je nejen ochrana sbírkových fondů, ale také jejich aktivní využívání pro vzdělávací, vědecké a společenské účely. Moderní pojetí muzejnictví klade důraz na komunikaci s návštěvníky, rozvoj návštěvnických služeb a využívání nových technologií, které umožňují zpřístupňovat kulturní dědictví širšímu okruhu veřejnosti.¹

Teoretickým základem muzejnictví je muzeologie, tedy samostatná vědní disciplína, která zkoumá podstatu muzeí, jejich funkce, poslání a postavení ve společnosti. Muzeologie se zabývá principy tvorby, správy a ochrany muzejních sbírek, metodami jejich odborného zpracování a způsoby jejich využívání pro vzdělávání, výzkum a prezentaci veřejnosti. Současně analyzuje vztah mezi muzeem, sbírkovým předmětem a návštěvníkem a hledá nové přístupy k efektivnímu naplňování společenské role muzejních institucí.

Významnou osobností české muzeologie je Zbyněk Zbyslav Stránský (1926-2016), který se zasloužil o prosazení muzeologie jako samostatné vědní disciplíny, kterou je možno od roku 1964 studovat v rámci postgraduálního studijního programu Filozofické fakulty na Masarykově univerzitě v Brně (dříve Univerzita Jana Evangelisty Purkyně,

¹ ŽALMAN, Jiří. *Příručka muzejníková: metodické pokyny pro: správu sbírek muzejní povahy, vývoz sbírkových předmětů mimo celní území Evropských společenství, realizaci výpůjček a zápůjček sbírkových předmětů pro výstavní účely, metodické texty, právní normy*. 2. Praha: Asociace muzeí a galerií ČR, 2006, 135 s. ISBN 978-80-86611-19-8.

dále jen UJEP). Své myšlenky a pojetí muzeologie jako vědního oboru sepsal do publikace Úvod do studia muzeologie, která se dokonce dočkala i několika cizojazyčných vydání (např. anglicky a francouzsky), nebo publikoval v časopise Muzeologické listy, který vydávala UJEP, Moravské zemské muzeum a Moravská galerie Brno od roku 1969. V tomto časopise publikovali i další významní čeští i zahraniční muzeologové. Díky jeho autorské činnosti se muzeologie dostala nejen do povědomí širší odborné veřejnosti, ale také umožnila spolupráci s mezinárodními institucemi jako je UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), ICOM (International Council of Museums) a Mezinárodní letní škola muzeologie. Mezinárodní letní škola muzeologie fungovala 14 let. Dalším počinem byla spolupráce na mezinárodním výkladovém muzeologickém slovníku Dictionarium museologicum, který měl obsahovat obdoby muzeologických pojmů ve 20 různých jazycích, ale kvůli neshodám autorů byl nakonec slovník dokončen až o několik let později, a to pouze ve dvou jazycích, v angličtině a francouzštině.²

Muzea představují významné paměťové instituce, jejichž hlavním posláním je shromažďování, ochrana, odborné zpracování, uchovávání a prezentace kulturního, historického a přírodního dědictví. V moderní společnosti plní muzea nejen funkci dokumentační a vzdělávací, ale také společenskou, kulturní a komunitní. Jejich úloha se v průběhu času výrazně proměňovala. Z institucí zaměřených především na uchovávání sbírek se postupně stala centra vzdělávání, zážitků a kulturní komunikace.

Muzeum je, dle definice Mezinárodní rady muzeí ICOM, která je mezinárodní odbornou mimovládní organizací, “stálá nezisková instituce ve službách společnosti, která odborně zpracovává, sbírá, konzervuje, interpretuje a vystavuje hmotné i nehmotné dědictví. Muzea jsou otevřená veřejnosti, přístupná a inkluzivní. Podporují a rozvíjejí rozmanitost a udržitelnost, fungují a komunikují eticky, profesionálně a za účasti různých komunit. Nabízejí rozličné podněty pro vzdělávání, potěšení, reflexi a sdílení vědomostí.”³

² HOLMAN, Pavel. Zbyněk Zbyslav Stránský: Život a dílo. Online. Museologica Brunensia. 2016, roč. 5, č. 2, s. 99-105. ISSN 1805-4722 (print). Dostupné z: <https://hdl.handle.net/11222.digilib/136271>. [cit. 2026-05-08].

³ Definice muzea. Online. ICOM Česká republika. 2022. Dostupné z: <https://icom-czech.mini.icom.museum/icom/definice-muzea/>. [cit. 2026-05-08].

2.2 Význam a historie muzea

Význam muzeí spočívá především v uchovávání historické paměti společnosti. Tyto instituce umožňují veřejnosti poznávat minulost prostřednictvím autentických předmětů, dokumentů a dalších historických pramenů. Současně podporují rozvoj kulturní identity, přispívají k celoživotnímu vzdělávání a vytvářejí prostor pro mezigenerační dialog.

Z historického hlediska byla muzea spojena především se sbíráním a péčí o nejrůznější předměty jako dokladů kulturního dědictví. Kořeny sběratelství sahají až do období 2000 let př. n. l. do starověkých kultur jako Mezopotámie, Řecko, Řím, Čína, Indie či Japonsko, kdy byly sbírány doklady o vývoji přírody a lidského společenství.

Zánikem antických velmocí a nástupem středověku spolu s rozmachem křesťanství upadá zájem o starověké předměty a písemnosti, a naopak se zvyšuje význam předmětů a písemností spojených s křesťanskou historií, které se soustřeďují zejména v kostelech a klášterech. Nejčastěji se jednalo o relikvie, posvátné dary, kterým byla přisuzována zázračná moc, ale objevovaly se zde i pozoruhodné a cizokrajné předměty. Kromě sbírek náboženské nebo politické povahy v tomto období vznikají i první soukromé sbírky významných panovníků jako byl Karel I. Veliký, nebo byzantský císař Konstantin VII. K těmto sbírkám měl přístup pouze panovník, nebo jeho hosté, kteří si je mohli prohlédnout během různých společenských příležitostí.⁴

V období renesance a humanismu (14. – 17. století) jsou již soukromé sbírky uměleckých předmětů, písemností a kuriozit rozšířeny kromě panovníků i u šlechticů, církevních hodnostářů, nebo bohatých měšťanů. Pro prezentaci těchto předmětů sloužily první galerie a kabinety, které vznikaly v palácích nebo rezidencích jejich majitelů. Byly zde k nahlédnutí jak umělecké předměty jako sochy či obrazy, ale také různé cenné předměty, kuriozity, vycpaná zvířata nebo botanické rarity.⁵ Mezi významné sběratele patří rod Medicejů z Florencie, Karel I., Rudolf II., kardinál Richelieu nebo František I., který se zasloužil o stavbu zámku v Louvre a královské galerie ve Fontainebleau.³

⁴ WAIDACHER, Friedrich. *Príručka všeobecnej muzeológie*. Bratislava: Slovenské národné múzeum, 1999, 477 s. ISBN 80-8060-015-5

⁵ ALEXANDER, Edward P. a Mary ALEXANDER. *Museums in Motion: An Introduction to the History and Function of Museums*. Lanham: AltaMira Press, 2008, 366 s. ISBN 978-0931201219

Spolu se soukromými kabinety a galeriemi pro předměty uměleckého charakteru vznikají, především díky zámořským objevům a obchodům, v rámci univerzit a akademií i sbírky vědeckého charakteru tzv. komory umění a divů. Tyto sbírky obsahovaly předměty přírodního původu, vědecké předměty, exotické a kuriozní předměty, ze kterých postupně vznikaly specializované sbírky a později i národní muzea. Díky zkoumání těchto předmětů a přírodnin na akademické půdě vznikají také první vědecké systémy uspořádání a evidence.³

První veřejná muzea vznikají díky hodnotným darům od bohatých měšťanů, církve či aristokratů již koncem 17. století. Nejstarší veřejně přístupné muzeum na světě bylo zpřístupněno roku 1671 ve švýcarské Basileji, které je součástí tamější univerzity. Byly zde k vidění knihy, umělecké i přírodovědné předměty, které byly městem odkoupeny od významné basilejské rodiny Amerbachů.⁶ První přírodovědné muzeum se otevřelo veřejnosti roku 1683 v Oxfordu. Prvním moderním muzeem, které bylo podporované z veřejných zdrojů, bylo Britské muzeum, které se otevřelo veřejnosti roku 1759 v Montagu House v Londýně. Prvotním fondem muzea byla sbírka Sira Hanse Sloana, prezidenta královské společnosti, lékaře a přírodovědce, který za svůj život nasbíral jednu z nejobsáhlejších sbírek přírodnin a historických artefaktů z odlišných období a různých koutů světa všech dob.⁷

Na konci 18. století se vlivem společenských i politických událostí stalo otevírání veřejných muzeí dobovým trendem a muzea se stala centrem vzdělávání a společenských událostí.⁸

Díky vlivům osvícenství a vlasteneckých hnutí v 19. století rapidně vzrostl počet muzeí. Toto období se nazývalo zlatým věkem muzeí. Darováním soukromých sbírek kulturních artefaktů a uměleckých děl ze strany významných osobností a státníků docházelo ke vzniku národních muzeí a galerií.⁹ Také v českých zemích v té době vznikají hned tři muzea, která jsou dodnes přístupná veřejnosti a těší se veliké oblibě. Jsou jimi Vlastenecké muzeum v Čechách, dnešní Národní muzeum v Praze (založeno

⁶ ŠOPÁK, Pavel. Muzea v občanské společnosti: Evropa od poloviny 18. století do první světové války. In: KNAPÍK, Jiří a kol. Vademecum muzeologie. Opava: Slezská univerzita v Opavě, 2012, 163 s. ISBN 978-80-7248-811-7

⁷ WILSON, David M. *The British Museum: a history*. London: British Museum Press, 2002, 416 s. ISBN 978-0714127644.

⁸ ŠOBÁŇOVÁ, Petra. *Edukační potenciál muzea*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012, 396 s. ISBN 978-80-244-3034-8.

⁹ ŠTĚPÁNEK, Pavel. *Obrysy muzeologie: pro historiky umění*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 251 s. ISBN 80-244-0542-3.

15. dubna 1818), Slezské muzeum v Opavě (založeno 1. května 1814) a Moravské zemské muzeum v Brně (založeno 29. července 1817).¹⁰

Kromě národopisných muzeí vznikají díky technologickým pokrokům a zámořským objevům a obchodu také další typy muzeí, například etnografická, kulturně-historická, umělecko-průmyslová, nebo technická.¹¹ Zcela novým typem muzejních institucí se staly skanzeny, které prostřednictvím venkovních expozic dokumentují tradiční způsob života, lidové tradice, řemeslné postupy a historickou lidovou architekturu. Skanzeny jsou dodnes velmi oblíbeným typem muzeí. Nejedná se jen o prezentaci uměleckých, přírodních či kuriozních předmětů, ale prostřednictvím dobových rekonstrukcí a ukázek tradičních řemesel a zvyků umožňují návštěvníkům lépe porozumět každodennímu životu venkovského obyvatelstva v minulosti.⁷

Na přelomu 19. a 20. století začaly vznikat nové budovy veřejných muzeí, které nabízely potřebné zázemí pro prezentování, restaurování a skladování exponátů, dílny, knihovny, ale také místnosti pro potřeby pracovníků a badatelny pro návštěvníky. Postupem času se muzejní práce začala stále více orientovat na profesionální standardy a vědecké metody a začaly vznikat muzejní organizace na státní i mezinárodní úrovni. Součástí jejich činnosti bylo pořádání konferencí a publikování odborných muzeologických prací, čímž podporovaly rozvoj muzejní teorie i praxe a přispívaly ke zvyšování kvality služeb poskytovaných návštěvníkům.⁷

2.3 Poslání a aktivity muzeí

Naplnování poslání a cílů muzeí je v podmínkách České republiky úzce spojeno s podporou a součinností státu, který vytváří legislativní, organizační a ekonomické podmínky pro jejich fungování. Muzea představují významné kulturní instituce, jejichž úkolem je ochrana, uchovávání a zpřístupňování kulturního dědictví současným i budoucím generacím. Vzhledem k tomu, že řada muzeí je zřizována státem, kraji nebo obcemi, je jejich činnost realizována ve veřejném zájmu a podléhá příslušným právním předpisům. Stát proto prostřednictvím legislativních opatření stanovuje pravidla

¹⁰ ŠPĚT, Jiří. *Přehled vývoje českého muzejnictví I.: (do roku 1945)*. Brno: Masarykova univerzita, 2004, 120 s. ISBN 80-210-3206-5

¹¹ WAIDACHER, Friedrich. *Príručka všeobecnej muzeológie*. Bratislava: Slovenské národné múzeum, 1999, 477 s. ISBN 80-8060-015-5

pro správu a ochranu muzejních sbírek a současně vytváří finanční nástroje umožňující jejich dlouhodobé fungování a rozvoj.¹²

Základním právním předpisem upravujícím oblast ochrany muzejních sbírek v České republice je zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů. Tento zákon představuje klíčový nástroj pro zajištění odborné péče o sbírky a jejich ochranu před poškozením, ztrátou nebo znehodnocením. Významným přínosem zákona bylo zavedení Centrální evidence sbírek (CES), která umožňuje jednotnou evidenci sbírek muzejní povahy a přispívá k vyšší transparentnosti a efektivitě jejich správy. Současně zákon stanovuje povinnosti vlastníků a správců sbírek v oblasti jejich evidence, ochrany, odborného zpracování a zpřístupňování veřejnosti.¹³

Významnou oblastí činnosti muzeí je odborná péče o sbírkové předměty. Ta zahrnuje jejich dokumentaci, katalogizaci, konzervaci a restaurování s cílem zachovat jejich historickou, kulturní, vědeckou nebo uměleckou hodnotu. Odborní pracovníci muzeí zároveň sledují stav sbírkových předmětů a přijímají opatření, která minimalizují riziko jejich poškození vlivem času, nevhodných klimatických podmínek nebo manipulace. Muzea často poskytují metodickou pomoc a odborné konzultace také dalším institucím či soukromým vlastníkům, kteří se zabývají ochranou kulturního dědictví.

Neméně důležitou součástí muzejní práce je výzkumná a badatelská činnost. Muzea zkoumají původ, historii a význam sbírkových předmětů, podílejí se na vědeckých projektech a spolupracují s odbornými pracovišti v České republice i v zahraničí. Výsledky těchto aktivit přispívají k rozšiřování odborného poznání a současně slouží jako podklad pro tvorbu expozic, výstav, vzdělávacích programů a odborných publikací. Výzkumná činnost tak představuje významný nástroj pro prohlubování poznání kulturního a historického dědictví.

Jedním z nejdůležitějších úkolů muzeí je zpřístupňování sbírek veřejnosti. Muzea své sbírky prezentují prostřednictvím stálých expozic, krátkodobých výstav, odborných konferencí, přednášek, vzdělávacích programů a dalších kulturních akcí. V posledních letech se stále více uplatňují také digitální formy prezentace, například elektronické

¹² MINISTERSTVO KULTURY - Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015 až 2020 (nalezeno v materiálech Muzea Policie ČR)

¹³ Zákon č. 122/2000 Sb. Online. Zákony pro lidi. 2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-122>. [cit. 2026-05-18].

katalogy, digitální archivy, virtuální prohlídky nebo online vzdělávací materiály. Tyto nástroje umožňují zpřístupnit informace o sbírkách i návštěvníkům, kteří nemohou muzeum navštívit osobně.

K efektivnímu naplňování svého poslání muzea úzce spolupracují s orgány státní správy a samosprávy, vzdělávacími institucemi, vědeckovýzkumnými pracovišti, profesními asociacemi, kulturními organizacemi i veřejnoprávními médii. Tato spolupráce přispívá k realizaci společných projektů, výměně odborných zkušeností, organizaci vzdělávacích aktivit a propagaci kulturního dědictví. Prostřednictvím těchto partnerství muzea rozšiřují své působení ve společnosti a napomáhají zvyšování povědomí veřejnosti o významu ochrany kulturních a historických hodnot.

Muzea tak v současné společnosti plní nejen funkci institucí uchovávajících sbírkové předměty, ale představují také významná centra vzdělávání, vědeckého poznání a kulturního života. Svou činností přispívají k zachování historické paměti společnosti, rozvoji kulturní identity a předávání hodnot kulturního dědictví budoucím generacím.¹²

2.4 Specializovaná muzea a jejich role

Vedle muzeí s všeobecným zaměřením působí také specializované muzejní instituce, které se zaměřují na konkrétní tematické oblasti, profesní obory, historická období nebo specifické aspekty lidské činnosti. Jejich sbírkotvorná, výzkumná a prezentační činnost je soustředěna na úzce vymezené téma, což jim umožňuje vytvářet rozsáhlé a odborně hodnotné sbírky. Mezi specializovaná muzea lze zařadit například muzea technická, vojenská, dopravní, přírodovědná, zdravotnická, hasičská nebo policejní.

Význam specializovaných muzeí spočívá především v uchovávání a dokumentaci specifických oblastí kulturního a historického dědictví, které by v rámci všeobecně zaměřených muzeí nemusely být prezentovány v dostatečné šíři a hloubce. Díky své odborné profilaci mohou tato muzea systematicky shromažďovat, evidovat, odborně zpracovávat a prezentovat sbírkové předměty vztahující se k danému tématu. Současně plní významnou vědeckou a dokumentační funkci, neboť uchovávají cenné prameny pro další historický, technický či společenskovo vědní výzkum.

Důležitou součástí poslání specializovaných muzeí je také vzdělávací činnost. Prostřednictvím stálých expozic, tematických výstav, přednášek, workshopů a dalších

vzdělávacích aktivit seznamují návštěvníky s odbornými poznatky a přispívají k rozšiřování jejich znalostí. V případě muzeí zaměřených na bezpečnostní složky, dopravu nebo techniku mohou navíc plnit významnou preventivní a osvětovou funkci, například v oblasti bezpečnosti silničního provozu, prevence kriminality nebo ochrany obyvatelstva.

Přestože specializovaná muzea disponují jedinečnými sbírkami a odborným zázemím, často se potýkají s obtížnějším oslovováním širší veřejnosti. Návštěvníci nemusí mít k prezentované problematice předchozí vztah nebo dostatečné znalosti, což může snižovat jejich motivaci k návštěvě. Z tohoto důvodu je pro tato muzea nezbytné hledat způsoby, jak odborný obsah prezentovat srozumitelně, atraktivně a poutavě i pro laickou veřejnost.

V současné době proto specializovaná muzea stále častěji využívají moderní muzejně-pedagogické a prezentační metody. Vedle tradičních výstavních forem jsou do expozic zařazovány interaktivní prvky, audiovizuální technologie, multimediální prezentace, virtuální realita či digitální informační systémy. Tyto nástroje umožňují návštěvníkům aktivně se zapojit do procesu poznávání a přispívají k lepšímu pochopení prezentované problematiky.

Neméně důležitou součástí činnosti specializovaných muzeí jsou doprovodné kulturní a vzdělávací akce určené různým cílovým skupinám. Muzea organizují programy pro školy, rodiny s dětmi, seniory i odbornou veřejnost a vytvářejí prostor pro neformální vzdělávání a celoživotní učení. Tím se stávají nejen místem uchovávání historických artefaktů, ale také aktivními institucemi podílejícími se na vzdělávání veřejnosti, rozvoji kulturního povědomí a posilování vztahu společnosti k vlastní historii a kulturnímu dědictví.¹⁴

¹⁴ STRÁNSKÝ, Zbyněk. *Úvod do studia muzeologie*. 2. rozš. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2000, 169 s. ISBN 80-210-1272-2.

2.5 Muzeum Policie České republiky

2.5.1 Historie areálu

V roce 1348 položil římský a český král a později římský císař Karel IV. základy Nového Města pražského. Byly vystavěny novoměstské hradby v prostranství mezi Poříčím a Vyšehradem a byly vyměřeny ulice, náměstí a místa pro brány. Velkým vzorem pro stavitele bylo svaté město Jeruzalém. Na hoře Karlově, nejvyšším bodě planiny Nového Města pražského, se tehdy rozkládala pole, louky, pastviny a vinice. Roku 1350 císař Karel IV. zde, na hoře Karlově založil kostel a klášter kanovníků řádu sv. Augustiána. Dílo započal ke cti svého patrona, císaře Karla Velikého, jehož jméno obdržel při biřmování, a svých královských rodičů Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny. Základní kámen kostela byl položen a posvěcen prvním pražským arcibiskupem Arnoštem z Pardubic dne 18. září 1350.

Klášter prošel v průběhu času mnohými bouřemi a pohromami. Roku 1420 byl poničen husitskými vojsky, kdy byl husity používán jako vojenská základna pro útok na katolický Vyšehrad. Následně roku 1611 byl vypleněn pražskou chudinou, kdy byl zavražděn opat, převor a řeholník. Po opravě byl kostel znovu vysvěcen, a to na počest svatého Karla Velikého a Nanebevzetí Panny Marie. Tento název mu zůstal dodnes. Velké škody utrpěl chrám i klášter v průběhu třicetileté války, zvláště pak za švédského obležení.¹⁵

V 18. století získal areál díky barokním přestavbám svou dnešní podobu. Roku 1785 byl klášter v rámci reforem císaře Josefa II. zrušen a v jeho budovách byl zřízen městský chorobinec, který byl určen pro péči o dlouhodobě a nevléčitelně nemocné osoby. V průběhu 19. století přešla správa chorobince pod město Prahu a následně byl přestěhován do nově vybudovaných Masarykových domovů v Krči.¹⁶

V období 1. světové války bylo v objektu budovy kláštera zřízeno středisko pro válečné rekonvalescenty a později zde vznikla nemocnice. V roce 1955 musel být objekt pro nevyhovující stav a celkovou zchátralost vyklizen. Tím končí společná a nedílná

¹⁵ LAŇKA, Jiří. *Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého na Karlově*. Městská část Praha 2, 2015.

¹⁶ MAREŠOVÁ, Marie. *Z historie péče o chudé a chronicky nemocné v Praze: Chudobinec sv. Bartoloměje a Chorobinec na Karlově*. Geriatrie a gerontologie, 2017, roč. 6, č. 1, s. 35–39. ISSN 1805-4684.

historie kostela a kláštera, fungujícího do té doby jako nemocnice s nemocničním kostelem. Kostel dál zůstává sakrálním objektem a slouží svému účelu, využití objektu bývalého kláštera dostává diametrálně odlišný charakter.

V roce 1960 budovy získalo ministerstvo vnitra a byl zde umístěn Státní oblastní archiv. Zhruba od poloviny šedesátých let minulého století je podstatná část areálu využívána pro muzejní účely. Nejprve zde bylo zřízeno Muzeum Pohraniční stráže (dále jen Muzeum PS), které bylo přetvořeno v Muzeum Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra (dále jen Muzeum SNB a vojsk MV). O zřízení Muzea Policie České republiky (dále jen Muzeum Policie ČR) bylo rozhodnuto v roce 1990 a dne 12. dubna 1991 byla expozice otevřena pro veřejnost.¹⁵

Muzeum dokumentuje a prezentuje historii, vývoj a činnost bezpečnostních sborů na území bývalé Československé republiky od doby jejího vzniku po současnost.¹²

2.5.2 Vývoj Muzea policie ČR

Historie muzea v areálu bývalého kláštera se začíná psát již roku 1956, kdy na základě usnesení politického byra ÚV KSČ vzniká návrh na vytvoření Muzea PS. Roku 1962 je hlavní správě Pohraniční stráže předána plocha a klíče od objektu na Karlově. Ještě téhož roku je zahájeno budování Muzea PS v prostorách získaných od Státního oblastního archivu a zároveň je zahájen sběr fotografických a jiných materiálů, které by mohli být vystavovány. Již o rok později, tedy v létě roku 1963, probíhají jednání o konečných úpravách výstavních prostor a provozních místností v objektu. Součástí klášterního areálu byla také zahrada označovaná jako rajský dvůr, která sloužila k odpočinku a zotavování pacientů místního chorobince. V rámci stavebních úprav objektu bylo rozhodnuto o odstranění vzrostlé zeleně a provedení odvodňovacích prací, jejichž cílem bylo obnovit přístupnost tohoto prostoru pro veřejnost.

Na základě usnesení politického byra v listopadu 1963 je muzeum přejmenováno na Muzeum Pohraniční a Vnitřní stráže (dále jen Muzeum PVS) a dne 6. července 1965 byla expozice Muzea PVS slavnostně otevřena veřejnosti za přítomnosti ministra vnitra Josefa Kudrny a vedoucích funkcionářů pohraniční stráže na celkové ploše 1 000 m².

Expozice byla rozdělena na několik historických a tematických částí:

- Vznik a vývoj československých státních hranic
- Ochrana československých státních hranic v období 1945–1950 a zajištění pohraničního území, pohraniční útvary a vytvoření vojskové ochrany státních hranic
- Ochrana hranic od roku 1951 – výstroj a výzbroj pohraničníků, technické prostředky k ochraně státních hranic
- Vybavení agentů a narušitelů státních hranic
- Bezpečnostní a celní služba při ochraně státních hranic
- Historické hraniční znaky
- Sín hrdinů

Dne 12. listopadu 1968 rozhodla kulturní správa Národního výboru hl. m. Prahy o zapsání objektu na Karlově jako kulturní památky do státního seznamu nemovitých kulturních památek.

Muzeum PVS takto funguje až do března 1973, kdy je dle rozhodnutí kolegia ministra vnitra ČSSR reorganizováno na Muzeum SNB a vojsk MV. Ve stejném roce začaly přípravy stavebních úprav zaměřených na vytvoření prostor pro stálou expozici a prezentaci exponátů. Současně bylo plánováno vybudování audiovizuálního sálu (dále jen AV sál) zastřešením rajského dvora, v důsledku čehož již nebyl tento prostor veřejnosti přístupný. V prostorách venkovní části expozice byla zahájena výstavba dětského dopravního hřiště. Kromě plánovaných stavebních úprav byl vypracován také návrh na zvýšení zabezpečení muzejního objektu a ochrany sbírkových předmětů prostřednictvím televizního dispečinku a průmyslových kamerových systémů. Slavnostní otevření expozice Muzea SNB a vojsk MV se uskutečnilo k příležitosti 30. výročí vzniku SNB 15. dubna 1975 a o 2 dny později, tedy 17. dubna 1975, proběhla vernisáž pro širokou domácí i zahraniční veřejnost, které se zúčastnil i ministr vnitra ČSSR Jaromír Obzina. Dne 1. června 1975 k příležitosti Mezinárodního dne dětí bylo zpřístupněno dětské dopravní hřiště. Od září téhož roku začala dopravní výchova

pro děti z vyšších ročníků MŠ a žáků základních škol pod vedením pracovníků muzea a příslušníků dopravního inspektorátu Prahy 2.

V následujících letech probíhají rekonstrukce a opravy areálu a prostor expozice, zejména rekonstrukce kotelny, instalace agregátu, vybudování kanálů pro ozvučení a osvětlení expozice, rekonstrukce kanalizace, výstavba zabezpečených depozitářů pro sbírkové předměty, malování expozice nebo vybudování společenské místnosti v bývalých sklepních prostorech muzea.

Také byla vybudována Výstavní síň SNB, PS a vojsk MV a malá výstavní síň Muzea SNB a vojsk MV v prostorách uvolněných Státním oblastním archivem v prvním patře.¹⁷

V roce 1990 bylo rozhodnuto ministerstvem vnitra o zřízení Muzea Policie České republiky. Jeho expozice byla veřejnosti slavnostně zpřístupněna 12. dubna 1991 a seznamovala návštěvníky s historií, vývojem a činností bezpečnostních sborů od vzniku Československa až po současnost.

Muzeum Policie ČR se dne 5. prosince 1995 na základě zřizovací listiny (viz. Příloha č. 1) vydané ministerstvem vnitra dle platné legislativy o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky) stalo s účinností od 1. ledna 1996 rozpočtovou organizací. Tento status si muzeum zachovává dodnes.¹⁸

2.5.3 Poslání a aktivity Muzea Policie ČR

Posláním Muzea Policie ČR je dokumentovat, uchovávat, odborně zpracovávat a prezentovat historii, vývoj a činnost bezpečnostních sborů působících na území českého státu. Prostřednictvím svých sbírek a expozic muzeum seznamuje veřejnost s vývojem policejní práce, kriminalistiky a dalších bezpečnostních složek od historických počátků až po současnost. Současně přispívá k uchovávání kulturního a historického dědictví spojeného s činností bezpečnostních sborů.

¹⁷ NAVRÁTIL, Jiří. Faktografický materiál ke vzniku Muzea Pohraniční stráže a jeho změna názvu na Muzeum SNB a vojsk ministerstva vnitra. 1988.

¹⁸ *O nás.* Online. Muzeum Policie ČR. 2023. Dostupné z: <https://www.muzeumpolicie.cz/Podstranky/historie/>. [cit. 2026-04-10].

Mezi hlavní aktivity muzea patří správa a rozšiřování sbírkového fondu, odborná evidence a ochrana sbírkových předmětů, výzkumná a dokumentační činnost a zpřístupňování sbírek veřejnosti prostřednictvím stálých expozic a tematických výstav. Muzeum dále organizuje vzdělávací programy, komentované prohlídky, odborné i popularizační přednášky pro všechny věkové kategorie a podílí se na kulturních a společenských akcích zaměřených na historii a současnost bezpečnostních sborů.

Pro předškolní děti a žáky 1. stupně základních škol muzeum pořádá výuku dopravní výchovy jak na dopravním hřišti, tak v podobě divadelního představení černého divadla v AV sále.

Pro žáky 2. stupně základních škol a studenty středních a vysokých škol jsou pořádány tematické přednášky týkající se prevence kriminality mladistvých a prevence užívání návykových látek.

V roce 2022 zahájilo Muzeum Policie ČR nový vzdělávací projekt určený seniorům s názvem Senior akademie Muzea Policie ČR (SAMUP). Projekt zaznamenal velmi pozitivní odezvu a setkal se s vysokým zájmem účastníků. Studenti tohoto vzdělávacího programu se mohou seznámit jak s činností jednotlivých složek Policie ČR, tak i Vězeňské služby ČR a dalších složek Integrovaného záchranného systému (dále jen IZS). Přednášky jsou pořádány nejen v učebně muzea, ale realizují se i exkurze na odborných pracovištích Policie ČR a IZS. Senior akademie je zakončena slavnostním ceremoniálem, během kterého je studentům předán pamětní list. Ceremoniál probíhá za účasti krajského ředitele pražské policie brig. gen. Mgr. Petra Matějčka, ředitele muzea Mgr. Radka Galaše, lektorů, příbuzných a přátel studentů, čestné jednotky Pražské policie a hudby Hradní stráže a Policie ČR.

V areálu Muzea Policie ČR se také konají kulturní akce, které se u návštěvníků těší veliké oblibě. Jedná se například o Vánoční koncert Muzea Policie ČR, kde v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého účinkuje Hudba Hradní stráže a Policie ČR, nebo účast muzea na celopražských akcích jako je Muzejní noc nebo Ledová Praha, kterých je Muzeum Policie ČR pravidelným účastníkem. Na těchto akcích spolupracuje muzeum s různými útvary Policie ČR, složkami IZS nebo oddělení Ministerstva dopravy ČR BESIP (Bezpečnost silničního provozu).

Významnou součástí činnosti muzea je rovněž spolupráce s Policií ČR, Ministerstvem vnitra, školami a dalšími institucemi. Prostřednictvím těchto aktivit muzeum napomáhá vzdělávání veřejnosti v oblasti bezpečnosti, prevence kriminality a poznávání historie policejních a bezpečnostních složek.

3 Vyhodnocení aktuální situace objektu a expozice

Jak již bylo uvedeno výše, je objekt muzea kulturní památkou zapsanou do státního seznamu nemovitých kulturních památek. Z této skutečnosti vyplývá zejména mnoho povinností týkající se udržování jak vlastního objektu muzea, tak i přilehlého areálu.

Vlastní expozice by měla zohledňovat trendy moderního výstavnictví. Statické exponáty jsou sice zajímavé a určitě důležité pro zachování paměti národy, ale aktuální vývoj elektronizace a digitalizace musí tyto exponáty přiblížit zejména mladým lidem, potažmo i dětem, aby i pro ně byla návštěva zajímavá a poučná.

3.1 Vyhodnocení aktuální situace objektu

Objekt a přilehlý areál bývalého kláštera na Karlově je majetkem České republiky - Ministerstva vnitra ČR a Muzeum Policie ČR je jeho spravovatelem. Jako samostatná organizační složka státu získává muzeum do svého rozpočtu předem určené finanční prostředky od svého zřizovatele. Tyto prostředky jsou určeny na provozní výdaje včetně údržby celého areálu a na realizaci investičních akcí.

Od doby zřízení muzea byly provedeny z větší části úpravy interiéru budovy, ale vnější podoba budovy zůstala téměř nezměněná. Opravy se týkaly jen výměny střešní krytiny a opravy části vnějšího pláště budov muzea. Je nepochybné, že nový kabát by si zasloužil celý objekt muzea, a to jak ze strany, kterou vidí návštěvníci muzea, tak i v zahradě a ve vnitřní části objektu (technický dvůr).

V současné době se v objektu muzea nachází ještě několik prostor, které by bylo možné přebudovat na další výstavní expozice a tím rozšířit využitelnost prezentace předmětů a dokumentů uložených v současné době v depozitářích.

Obvodové zdivo areálu

Obvodové zdi celého areálu na Karlově, které byly součástí městského opevnění a přechází do parku Ztracenka, jsou v současné době vážně poškozeny vlivem přírodních a klimatických vlivů. Dané místo je důležitým architektonickým prvkem, který opticky dotváří historický areál.

Střešní plášť a krovy

Kompletní obnova střešní krytiny proběhla na konci 20. století. Hlavní střešní plochy byly nově pokryty pálenou střešní krytinou a současně byly vybudovány pultové vikýře, které jsou oproti původním barokním vikýřům rozměrnější a jejichž okna mají převážně praktický charakter. Doplňkové střešní plochy jsou opatřeny oplechováním z měděného plechu, které bylo použito zejména pro lemování komínů, střešních výlezů a závětrných lišt, dále pro vyložení úžlabí a zakrytí korun požárních zdí. Měděný plech byl rovněž využit jako krytina na některých přechodových plochách a při zastřešení nověji přistavěných částí objektu. V souvislosti s vestavbou kinosálu byla na vnitřním obvodu střechy hlavní budovy upravena měděná střešní krytina i nástřešní žlaby. Tyto zásahy však do určité míry snížily památkovou hodnotu objektu. Dřevěné prvky krovové konstrukce byly ošetřeny protipožárním nátěrem na vápenné bázi.

Obnova okenních prvků

Vzhledem ke stáří, původnímu účelu a historickým stavebním úpravám objektu je zde celkem 243 oken. Nejedná se však o stavební prvky stejných rozměrů a účelu, naopak, jedná se o prvky různých technických parametrů. Je zachována řada typů oken z různých stavebních etap, od hodnotných historických oken až po zcela novodobá, postrádající památkovou a estetickou hodnotu. K nejstarším pak patří 4 gotická okna, dnes situovaná uvnitř objektu tzv. křížové chodbě bývalého kláštera, tedy v 1. patře hlavní budovy. Další gotické okno, objevené v roce 1955, se nachází na vnějším plášti jižní části bývalého kláštera a je zazděno zevnitř barokní vestavbou. Jedná se však o historicky zásadní stavební prvek. Vzhledem ke stáří objektu, jeho určení a stavební historii lze konstatovat, že v areálu prakticky neexistují dvě rozměrově totožná okna. Jde většinou o okna dvoudílná. Jednodílná jsou spíše výjimkou, přičemž část z nich pochází patrně z období 80. – 90. let 20. století.

Muzejní kavárna

V současné době muzeum nedisponuje možnostmi, které by návštěvníkům zajistily odpovídající úroveň občerstvení. Tato skutečnost bývá často předmětem připomínek, jelikož poskytování těchto služeb je již v oblasti muzejnictví považováno za standardní součást návštěvnického komfortu. I proto jsou v současné době zpracovávány podklady pro její vybudování.

Výstavní mobiliář

Stálá expozice v přízemní části muzea, respektive její pojetí, a především výstavní mobiliář pocházejí z roku 1975, kdy bylo zřízeno Muzeum SNB a vojsk MV (Půdorys původního muzea spolu pořízenými vitrínami je zobrazen v přílohách č. 2. a 3.). Tento mobiliář v současné době nesplňuje moderní trendy v muzejnictví a značně tak zaostává za srovnatelnými muzei, jako například Vojenský historický ústav a dalšími. Zároveň se zvyšují požadavky na bezpečnost návštěvníků, čemuž stávající mobiliář přestává odpovídat.

V roce 2004 byl v návaznosti na otevření nových expozic v 1. patře pořízen výstavní mobiliář OCTANORM, jehož konstrukce umožňuje variabilní úpravy podle aktuálních požadavků expozic.

V roce 2023 byla stálá expozice Prostituce a obchod s lidmi vybavena moderním mobiliářem s osvětlením, jehož pořízení umožnila finanční dotace Odboru prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR.

Rekonstrukce zabezpečovacího systému ochrany areálu Muzea

Od roku 2023 byly zaznamenány tři případy neoprávněného narušení objektu Muzea Policie ČR. V jednom z těchto případů se podařilo pachatele zadržet a následně byl vzat do vazby. Tyto incidenty poukázaly na potřebu důkladného přehodnocení stávajících bezpečnostních opatření a celkového systému ochrany objektu.

Po konzultacích s odbornými pracovišti bylo konstatováno, že dílčí opravy nebo modernizace jednotlivých prvků by nepřinesly požadovaný efekt, jelikož se v areálu nacházejí sbírkové předměty se zvýšenými nároky na zabezpečení, včetně historických zbraní a dalšího specifického materiálu. Jako nejvhodnější řešení se proto jeví realizace komplexní rekonstrukce celého systému zabezpečení, která by zahrnovala modernizaci vnitřní i vnější ochrany objektu, vybudování nového centra řízení bezpečnosti, obnovu kabelové infrastruktury a instalaci moderních elektronických zabezpečovacích a monitorovacích systémů.

Realizace těchto opatření představuje nezbytný krok k zajištění odpovídající úrovně ochrany objektu, jeho sbírkových fondů i návštěvníků. Zkušenosti z nedávných bezpečnostních incidentů potvrzují, že modernizace zabezpečovacího systému je klíčovým předpokladem pro bezpečný a dlouhodobě udržitelný provoz muzea.

3.2 Vyhodnocení aktuální situace expozice

Obsah expozice Muzea Policie ČR je zaměřen na historii, vývoj a činnost bezpečnostních sborů působících na území českého státu od jeho vzniku až po současnost, přičemž zachycuje období sahající minimálně do roku 1785. Expozice je koncipována na základě objektivních historických pramenů, dokumentů a ověřených faktů, které ilustruje více než tisíc sbírkových předmětů. Celkovou prezentaci dále doplňuje více než osm set fotografií, které návštěvníkům poskytují širší historický kontext vystavených exponátů.

V současnosti je expozice muzea rozdělena do několika tematických částí umístěných ve dvou podlažích. Přízemí je z větší části věnováno stálé expozici, která je členěna do následujících tematických okruhů:

- Slavín – Databáze příslušníků padlých ve službě
- Historie četnictva a policie na našem území v letech 1850-1938
- Bezpečnostní složky na území Protektorátu Čechy a Morava z let 1939-1945
- Vznik Sboru národní bezpečnosti, pohraniční útvary SNB včetně operativní techniky
- Vývoj Veřejné bezpečnosti od 60. do 90. let 20. století
- Současná Policie České republiky
- Dopravní policie od roku 1919 do současnosti
- Krátkodobá výstava – Zlaté české ručičky II.
- Expozice kriminalistiky
- Sín slávy

Ve druhém podlaží muzea se nacházejí jak stálé expozice, tak i prostory pro krátkodobé výstavy.

Stálými expozicemi jsou:

- 100 let Policie
- Expozice Letecké služby Policie ČR
- Expozice Národní protidrogové centrály
- České vězeňství v proměnách času
- Prostituce a obchod s lidmi

V současné době krátkodobými výstavami jsou:

- Výstava Krajských ředitelství Policie ČR
- Výstava Kriminalistického ústavu
- Výstava obrazů plk. Ing. Hany Šulákové, Ph. D.

Součástí areálu muzea je i venkovní expozice, kde je vystavena těžká technika (policejní automobily, čluny, vrtulník, tančík), strážní věž včetně pomezních patníků a nedílnou součástí je dětské dopravní hřiště.

Jelikož jsou stálé expozice již staršího data vydání a Oddělení sbírek se v současné době věnuje úpravám nových expozic nebo krátkodobých výstav, jsou popisky vystavených exponátů pouze v českém jazyce. Pro zahraniční návštěvníky, kteří muzeum navštíví, je k dispozici pouze tištěný průvodce v anglickém jazyce, který je možno si zapůjčit na pokladně muzea.

4 Dotazníkové šetření návštěvníků a zaměstnanců

Jednou z nejstarších a nejpoužívanějších metod marketingového výzkumu je právě písemné dotazování. Dotazníky slouží k primárnímu sběru dat napříč všemi odvětvími společenských a humanitních věd.¹⁹

Písemné dotazování je výhodné pro oslovování většího počtu respondentů nepřímou cestou buď v papírové nebo elektronické formě bez větší časové a finanční náročnosti pro zadavatele dotazníků. Respondenti mají při vyplňování písemných dotazníků oproti osobnímu dotazování dostatečné množství času na zodpovězení otázek. Nevýhodou těchto dotazníků je ale vyloučení možnosti pokládat doplňující otázky respondentům a pozorovat jejich chování při zodpovídání, a proto je nutné se spolehnout na upřímnost a odpovědný přístup respondentů. Také je možné, že ne všechny zadané dotazníky se vrátí zpět tazateli a správně vyplněny, a proto mohou být výsledky dotazníku zkresleny.

V dotazníkovém šetření rozlišujeme několik typů otázek podle variant jejich odpovědí.

Otevřené otázky jsou zpravidla formulovány jednotným způsobem, avšak respondentům umožňují poskytovat vlastní odpovědi bez předem určených možností. Respondent v nich má možnost vyjádřit svůj názor na danou problematiku vlastními slovy. Nevýhodou tohoto typu otázek mohou být nevhodné odpovědi, které se ne vždy týkají položenému dotazu a u papírového dotazníku je možné se setkat i se značnou nečitelností nebo nesrozumitelností textu, a proto pak vyhodnocení dotazníků může být poněkud zkreslené.²⁰

Uzavřené otázky obsahují výběr z několika možností odpovědí, kde je možné označit jednu nebo více možností. Tento typ otázek se ještě dělí na různé druhy podle počtu možností na dichotomické, kdy je možný výběr pouze ze dvou odpovědí (nejčastějším druhem je otázka s možností odpovědi ano/ne), polytomické, kde má respondent možnost vybrat jednu nebo více nabízených možností, případně určit jejich pořadí podle

¹⁹MALÝ, Václav. Marketingový výzkum: teorie a praxe. Praha: Oeconomica. 2008, 181 s. ISBN: 978-80-245-1326-3

²⁰ KOZEL, Roman; MYNÁŘOVÁ, Lenka a SVOBODOVÁ, Hana. *Moderní metody a techniky marketingového výzkumu*. Expert. Praha: Grada Publishing, 2011, 304 s. ISBN 978-80-247-3527-6.

daného kritéria a škálové otázky, kde respondent vyjadřuje svoje preference výběrem z uvedené stupnice, která může být grafická, numerická či slovní.

Polootevřené otázky jsou kombinací předchozích typů otázek. Otázka je položena jako uzavřená, tedy s vypsány mi možnostmi odpovědí, ale zpravidla poslední možnost bývá otevřená, kde může respondent vepsat svou vlastní odpověď, pokud mu žádná z předchozích možností nevyhovuje.²¹

Při stylizaci otázek v dotaznících, které jsou určeny pro širokou veřejnost, je nutné, aby zadavatel dodržoval jistá pravidla. Dotazník by měl být především srozumitelný pro všechny kategorie respondentů, bez ohledu na jejich věk, dosažené vzdělání nebo profesní zaměření. Otázky by měly být pokládány jednoduše a výstižně, bez komplikovaných souvětí, aby respondentovi bylo jasné, na co má odpovídat. Neměly by v nich být použity odborné výrazy a cizí slova. Každá otázka by měla být položena zvlášť i za cenu toho, že bude dotazník obsáhlejší. Otázky by neměly být pokládány v záporu, aby bylo předejito nepochopení a chybnému zodpovězení. Pokládání příliš osobních nebo citlivých otázek by se měl zadavatel dotazníku raději vyhnout, aby respondentovi nebylo nepříjemné na ně odpovídat a neukončil dotazník předčasně nebo neodpovídal nepravdivě, čímž by vypovídající hodnota vyhodnoceného dotazníku byla zkreslena. Pokud je z důvodu tématu dotazníku potřebné, aby respondent odpověděl i na ne příliš příjemnou otázku, je potřeba, aby u této otázky byla i možnost neposkytnutí odpovědi, aby bylo zamezeno předčasnému ukončení dotazníku.¹⁹

4.1 Marketing kulturních institucí

Marketing muzeí představuje soubor plánovaných aktivit a komunikačních nástrojů, jejichž cílem je vytvářet a rozvíjet vztahy mezi muzeem a veřejností, zvyšovat povědomí o instituci, podporovat návštěvnost a posilovat její pozitivní image. Na rozdíl od marketingu v komerční sféře není primárním cílem generování zisku, ale naplňování kulturního, vzdělávacího a společenského poslání muzea. Marketingové aktivity proto směřují především k efektivní prezentaci sbírek, popularizaci kulturního dědictví a budování dlouhodobého vztahu s návštěvníky.

²¹ ZBOŘIL, Kamil. Marketingový výzkum: metodologie a aplikace. V Praze: Vysoká škola ekonomická, 1998. 171 s. ISBN 80-7079-394-5.

V současné době se marketing muzeí stal nedílnou součástí jejich řízení a rozvoje. Rostoucí konkurence v oblasti trávení volného času, změny v návštěvnickém chování a rozvoj digitálních technologií nutí muzejní instituce aktivně vyhledávat nové způsoby komunikace s veřejností. Muzea již nejsou vnímána pouze jako místa uchovávání historických předmětů, ale stále více se profilují jako moderní vzdělávací a kulturní centra nabízející návštěvníkům jedinečné zážitky a možnosti neformálního vzdělávání.²²

Důležitým předpokladem úspěšného marketingu je znalost cílových skupin. Každá skupina návštěvníků má odlišné potřeby, očekávání i motivace k návštěvě muzea. Muzea proto musí identifikovat jednotlivé segmenty návštěvníků a přizpůsobovat jim svou nabídku i způsob komunikace. Mezi nejvýznamnější cílové skupiny patří rodiny s dětmi, školní kolektivy, studenti, turisté, senioři, odborná veřejnost nebo zájmové skupiny zaměřené na konkrétní oblast historie či kultury. Poznání potřeb těchto skupin umožňuje muzeím vytvářet vhodné vzdělávací programy, tematické akce a marketingové kampaně.²¹

Významnou roli v marketingové strategii muzea hraje budování jeho dobrého jména a důvěryhodnosti. Silná a důvěryhodná značka pomáhá instituci odlišit se od ostatních kulturních organizací. Vytváří u veřejnosti pozitivní asociace spojené s odborností, kvalitou služeb a atraktivitou nabízených expozic. Dobré vnímání muzea veřejností může významně přispět ke zvyšování návštěvnosti, získávání partnerů, sponzorů i mediální pozornosti. Současně posiluje důvěru veřejnosti a podporuje dlouhodobou loajalitu návštěvníků.

Marketing muzeí tak v současné době nepředstavuje pouze nástroj propagace, ale stává se důležitou součástí strategického řízení kulturních institucí. Jeho správné využívání přispívá k naplňování poslání muzea, zvyšování jeho společenského významu a posilování vztahů mezi muzeem a širokou veřejností.²²

Moderní marketing muzeí využívá kombinaci tradičních i digitálních komunikačních nástrojů. Mezi tradiční formy propagace patří zejména tištěné propagační materiály, plakáty, informační brožury, tiskové zprávy, spolupráce s médii nebo účast na kulturních a společenských akcích. Stále větší význam však získávají digitální komunikační kanály, které umožňují rychlou a efektivní komunikaci s širokou veřejností. Patří sem zejména internetové stránky muzeí, sociální sítě, elektronické

²² KESNER, Ladislav. Marketing a management muzeí a památek. Expert (Grada). Praha: Grada, 2005, 304 s. ISBN 80-247-1104-4.

newsletter, online reklamní kampaně nebo spolupráce s influencery a specializovanými internetovými portály.

Sociální sítě v marketingové komunikaci dnes hrají významnou roli v oboustranné komunikaci mezi institucí a návštěvníky. Prostřednictvím pravidelně zveřejňovaných fotografií, videí, virtuálních prohlídek či zajímavostí ze sbírkových fondů, mohou muzea prezentovat svou činnost atraktivním a srozumitelným způsobem. Sociální sítě zároveň poskytují prostor pro získávání zpětné vazby, reakce na dotazy návštěvníků a budování aktivní komunity příznivců muzea. Díky interaktivnímu charakteru těchto platforem lze efektivně oslovovat zejména mladší generace návštěvníků.

4.2 Návštěvnická spokojenost a její měření

Spokojenost návštěvníka lze definovat jako míru naplnění jeho očekávání ve vztahu k poskytovaným službám a celkové zkušenosti z návštěvy. Pokud skutečný zážitek odpovídá nebo převyšuje očekávání návštěvníka, dochází ke spokojenosti. V opačném případě vzniká nespokojenost.

Spokojenost návštěvníků je ovlivňována řadou faktorů. Mezi nejvýznamnější patří kvalita expozice, dostupnost informací, odborná úroveň personálu, orientace v prostoru, technické vybavení, čistota prostředí či nabídka doprovodných služeb.

Měření návštěvnické spokojenosti představuje důležitý nástroj řízení kvality muzea. Získané informace umožňují identifikovat silné stránky organizace i oblasti vyžadující zlepšení. Současně poskytují podklady pro strategické rozhodování a plánování budoucího rozvoje.

Mezi nejčastěji využívané metody měření spokojenosti patří dotazníkové šetření. Výhodou této metody je možnost oslovit větší počet respondentů a statisticky vyhodnotit získaná data. Dotazníky mohou být distribuovány v tištěné podobě nebo elektronicky prostřednictvím online formulářů.

Další metodou jsou individuální rozhovory a skupinové diskuse. Ty umožňují hlubší pochopení názorů návštěvníků a identifikaci problémů, které by nemusely být zachyceny prostřednictvím standardizovaného dotazníku.

K měření návštěvnické spokojenosti lze využít také přímé pozorování návštěvníků. Tato metoda sleduje například pohyb osob v expozici, délku pobytu u jednotlivých exponátů nebo využívání interaktivních prvků.

Výsledky výzkumu spokojenosti často slouží jako podklad pro modernizaci expozic, úpravy návštěvnických tras, rozšíření služeb nebo změny v marketingové komunikaci.²³

4.3 Dotazníkové šetření spokojenosti návštěvníků v Muzeu Policie ČR

V Muzeu Policie ČR je k měření návštěvnické spokojenosti používán Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků, který je umístěn u pokladny. Návštěvníci při svém odchodu mohou tento dotazník vyplnit a vložit do uzamčené schránky, aby nemohlo dojít ke změnám odpovědí od jiných respondentů. Schránku pak pravidelně vybírají zaměstnanci Oddělení pro odborně výchovné a vzdělávací činnosti a poté ho vyhodnocují.

V dotazníkovém formuláři, který je zpravidla anonymní (viz. Příloha č. 4), jsou použity různé typy otázek, aby bylo možné co nejvěrněji zjistit návštěvnickou spokojenost či nespokojenost. Nejčastějším typem jsou uzavřené otázky, které umožňují co nejlépe definovat skupiny návštěvníků, které expozici muzea navštívily. Dalším hojně využívaným typem otázek jsou polootevřené otázky s možností vlastní odpovědi, aby měl respondent možnost vyjádřit svůj postoj nebo zdůvodnit svůj výběr odpovědi. Také je zde využito uzavřených otázek se škálou, kdy respondent na základě známkování hodnotí spokojenost s návštěvou muzea. Otevřené otázky v tomto dotazníku využity nejsou, ale je zde uveden prostor pro respondentovy připomínky, návrhy, náměty či pouhé vzkazy, a také je zde prostor pro uvedení kontaktu pro případnou zpětnou vazbu ze strany muzea.

V úvodu dotazníku jsou uvedeny 4 demografické otázky, aby bylo možné co nejlépe identifikovat respondenta. V těchto otázkách je respondent dotazován na věk, pohlaví, nejvyšší dosažené vzdělání a zda je rezidentem České republiky nebo je ze zahraničí, případně je možnost doplnění z jaké země pochází.

²³ BENEŠ, Josef. *Základy muzeologie*. Opava: Open Education & Sciences, 1997, 179 s. ISBN 80-901974-3-4.

V další části dotazníku jsou použity uzavřené otázky, kde respondent odpovídá s kým muzeum navštívil, jak se o muzeu dozvěděl a jak vnímá expozici. Na tuto otázku navazuje otevřená otázka, který z exponátů zanechal na respondentovi největší dojem.

Dále je respondent tázán, zda mu vyhovuje otevírací doba muzea a v případě záporné odpovědi je zde prostor pro návrh na změnu.

Následně jsou v dotazníku uvedeny otázky, kde respondent hodnotí služby muzea jako známkami ve škole, tj. 1 jako nejlepší hodnocení, 5 naopak jako nejhorší. V těchto otázkách hodnotí respondent chování personálu muzea, úroveň sociálního zázemí jako je čistota, vybavenost a dostupnost a v neposlední řadě hodnotí poskytovaný sortiment upomínkových předmětů, které lze zakoupit na pokladně muzea. Těmito upomínkovými předměty jsou turistické známky, turistické vizitky, magnetky a pohledy s tematikou Muzea policie ČR nebo přilehlého kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého.

V dalších uzavřených otázkách respondent odpovídá jaký čas strávil v muzeu, zda by návštěvu muzea doporučil dalším návštěvníkům a zda plánuje muzeum znovu navštívit.

V závěrečné části dotazníku je vyznačený prostor pro vyjádření respondentových připomínek, návrhů, námětů či pouhých vzkazů a případné uvedení kontaktu pro zaslání zpětné vazby ze strany zodpovědného zaměstnance muzea.

4.3.1 Vyhodnocení dotazníku za rok 2025

Za rok 2025 navštívilo Muzeum Policie ČR kolem 63 000 návštěvníků, včetně kulturních akcí (Ledová Praha, Muzejní noc, Vánoční koncert), nebo školních i volnočasových výprav (exkurze spolků, zájmových kroužků, seniorů). Počet návštěvníků, kteří projdou vstupní branou muzea, se zaznamenává do statistiky na vstupenkové pokladně muzea každý den v otevíracích hodinách muzea (viz. Příloha č. 5). Ve statistice je zaznamenáván, jak počet běžných platících návštěvníků, tak počet držitelů průkazů na slevu (studentský ISIC, průkaz ICOM, průkaz ZTP, nebo odznak složek IZS), počet a národnost zahraničních návštěvníků, nebo velikost skupiny pro komentovanou prohlídku.

Jelikož se jedná o poněkud zastaralý dotazník zkoumající spokojenost návštěvníků Muzea Policie ČR, a jeho vyplnění je dobrovolné, má tento dotazník pouze kvantitativní funkci, tzn. že vypovídající hodnotou jsou pouze počty zodpovězených možností. Za loňský rok bylo po vyloučení nevhodně vyplněných formulářů nasbíráno a vyhodnoceno 451 vyplněných dotazníků. Vzhledem k personálním změnám na Oddělení pro odborně výchovné a vzdělávací činnosti je plánovaná jak formální a obsahová změna tohoto dotazníku, tak i způsob vyhodnocování, aby bylo možné z odpovědí respondentů zjistit konkrétní přednosti muzea, pochvalné reakce, ale i nedostatky nebo přání návštěvníků.

Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků

	Počet respondentů/rok
Věk:	
do 18 let	152
18 - 30 let	114
31 -45 let	101
46 - 60 let	59
61 - 75 let	25
Pohlaví:	
muž	151
žena	273
neuvádím	27
Vzdělání:	
bez vzdělání	45
základní	82
vyučen (a)	30
středoškolské	166
vysokoškolské	107
neuvádím	21
Bydliště:	
ČR	386
zahraničí	65
Muzeum jsem navštívil(a):	
s rodinou a dětmi	173
s partnerkou/partnerem	85
s přáteli	59
s výpravo (školou)	101
sám/sama	33

Jak jste se o muzeu dozvěděl(a)?	
z internetu (sociálních sítí)	143
z tištěných médií	26
ze sdělovacích prostředků	25
ze studijní a badatelské činnosti	23
bylo mi doporučeno	124
muzeum znám z jiných zdrojů (jakých)	110
Která část expozice Vás nejvíce zaujala (možné více možností)?	
historie (přízemí)	145
současná policie	113
dopravní policie	89
kriminalistika	308
historie (1. patro)	81
drogová problematika	158
venkovní expozice techniky	54
jiná (jaká)	10
Vyhovuje Vám otevírací doba?	
ano	403
ne	48
Hodnocení personálu:	
1 výborný	389
2 chvalitebný	38
3 dobrý	9
4 dostatečný	8
5 nedostatečný	7
Úroveň sociálního zázemí (čistota, vybavenost, dostupnost):	
1 výborný	334
2 chvalitebný	69
3 dobrý	18
4 dostatečný	13
5 nedostatečný	17
Hodnocení poskytovaného sortimentu (upomínkové předměty):	
1 výborný	334
2 chvalitebný	51
3 dobrý	31
4 dostatečný	10
5 nedostatečný	25
Čas strávený v muzeu:	
méně než 1 hod	31
1 - 2 hodiny	265
2 - 3 hodiny	138
více	17

Návštěvu muzea bych svým přátelům	
Doporučil(a)	433
Nedoporučil(a)	18
Celkové hodnocení muzea	
1 výborný	329
2 chvalitebný	72
3 dobrý	21
4 dostatečný	15
5 nedostatečný	14

Tabulka 1 - Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků²⁴

Ze sesbíraných dat je tedy možné vyčíst, že nejvíce odpovídajících respondentů bylo ve věku do 18 let, tudíž se s největší pravděpodobností jedná o studenty, kteří muzeum navštívili v rámci školní exkurze. Tento předpoklad nám podporuje fakt, že dotazník vyplnil nevyšší počet středoškolsky a vysokoškolsky vzdělaných respondentů. Bohužel tento fakt nelze zcela potvrdit, jelikož vyhodnocení probíhá pouze kvantitativně, jak už bylo zmíněno výše.

I když Muzeum Policie ČR bohužel v současné době nedisponuje vícejazyčnými popisky vystavených exponátů a má k dispozici pouze tištěného průvodce, který je k zapůjčení na pokladně muzea, zavítají do něj i zahraniční návštěvníci. Přesto, že je dotazník pouze v českém jazyce, v loňském roce vyplnilo dotazník spokojenosti krásných 14 %, což svědčí o opravdovém zájmu o poznávání historie a současné činnosti bezpečnostních sborů českých zemí. Bohužel ze současné podoby vyhodnocení dotazníků není zřejmé, z jakých zemí respondenti pocházejí, a proto muzeum nemůže cíleně přizpůsobovat expozice či doprovodné služby konkrétním skupinám zahraničních návštěvníků.

Nejčastěji do muzea zavítají rodiny s dětmi a již zmiňovaní studenti, kteří navštíví muzeum v rámci školní exkurze.

Nejpřínosnějším zdrojem informací pro nové i pravidelné návštěvníky muzea jsou podle průzkumu elektronická media a sociální sítě, které muzeum k propagaci používá. Na sociálních sítích jsou pravidelně zveřejňovány příspěvky o připravovaných a uskutečněných akcích muzea, jako je otevření nové expozice, vernisáže nových krátkodobých výstav, přednášky pro širokou veřejnost, pietní akty za padlé příslušníky bezpečnostních sborů, Vánoční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého nebo účast muzea na celopražských akcích, jako je Muzejní noc nebo Ledová

²⁴ Vlastní zdroj

Praha, kterých je Muzeum Policie ČR pravidelným účastníkem. Druhým nejčastějším zdrojem informací je doporučení od jiných návštěvníků, což je pro muzeum velmi dobrou zprávou, že se muzeum těší takové oblibě a návštěvníci sami se tak stávají informačním zdrojem pro nové návštěvníky.

Mezi nejoblíbenější a nejvíce navštěvované a dotazované expozice je bezpochyby expozice Kriminalistiky, která díky svým autentickým exponátům z kriminalistických případů a popisu vyšetřovacích technik, patří mezi největší lákadlo muzea. Dalšími oblíbenými expozicemi je Expozice Národní protidrogové centrály a Historie bezpečnostních sborů od vzniku četnictva až do současnosti.

Není velkým překvapením, že návštěvníkům otevírací doba muzea spíše vyhovuje, protože je pro muzea a další kulturně vzdělávací instituce standardní, ale mezi respondenty se našli i tací, kteří by otevírací dobu muzea změnili. Jak bylo zmíněno výše, bohužel není možné přesně říci, kteří návštěvníci a jakým způsobem by návštěvní hodiny muzea upravili.

Z vyhodnocených dotazníků vyplynulo, že návštěvníci tráví v muzeu nejčastěji 1–2 hodiny (59 %) nebo 2–3 hodiny (30 %). Někteří respondenti však v muzeu setrvávají déle než tři hodiny (17 osob), což lze považovat za pozitivní ukazatel atraktivity expozic. Delší doba návštěvy naznačuje, že muzeum nabízí řadu zajímavých exponátů a témat, která návštěvníky zaujmou natolik, že jsou ochotni věnovat jejich prohlídce více času.

Co se týče hodnocení muzea, ať už z personálního hlediska, sociálního zázemí nebo poskytovaného sortimentu upomínkových předmětů, tak 78 % návštěvníků je s těmito aspekty velice spokojena. Nicméně 4 % respondentů se domnívá, že muzeum je v těchto oblastech nedostačující. Celkové hodnocení muzea je podle vyhodnocených dotazníků v 73 % výborné a v pouhých 3 % nedostatečné. Návštěvu muzea by pak doporučilo 96 % respondentů (tj. 433 návštěvníků z celkového počtu vyhodnocených dotazníků), a pouhá 4 % (18 návštěvníků) by návštěvu nedoporučila.

Opět je třeba zamyslet se nad změnou vyhodnocování dotazníků spokojenosti nebo lepší formulaci otázek, aby bylo možné zjistit, co je konkrétní důvod nespokojenosti návštěvníků, a touto problematikou se dále zabývat a zlepšovat ji.

4.4 Dotazníkové šetření spokojenosti zaměstnanců

Na začátku roku 2026 proběhlo dobrovolné dotazníkové šetření zaměstnanců Muzea Policie ČR (viz. Příloha č. 6), jak jsou spokojeni se svou prací, s fungováním muzea jako celku a případný další rozvoj muzea. Dotazníku se zúčastnilo celkem 10 zaměstnanců na různých pracovních pozicích, od vedení muzea přes administrativní pracovníky až po pracovníky ostrahy.

Vyhodnocení dotazníku bude předáno vedení muzea, kde bude předmětem jednání o případných změnách, které by bylo dobré podle zaměstnanců muzea provést, aby se vytvořily přívětivější podmínky nejen pro návštěvníky, ale i pro zaměstnance.

4.4.1 Vyhodnocení dotazníku spokojenosti zaměstnanců

Na úvod dotazníku byly použity demografické otázky, které se týkají pracovní pozice respondenta a jak dlouho na muzeu pracuje. Z vyhodnocených dotazníků lze vyčíst, že nejvíce odpovědí bylo zasláno od administrativních pracovníků a od vedení muzea. Nejvíce pracovníků zde pracuje v rozmezí od 1 roku do 5 let (50 % respondentů), ale na dotazník odpověděli i zaměstnanci, kteří zde nepracují ani jeden rok nebo více než 10 let.

V další části dotazníku jsou uzavřené otázky s hodnotící škálou od 1 do 5, známkování jako ve škole. Respondenti zde hodnotili stávající stav chodu muzea. Tyto otázky byly vyhodnocovány průměrnou známkou. Hodnocení současné úrovně poskytovaných služeb návštěvníkům je 1,8, takže by se dalo říci, že muzeum poskytuje návštěvníkům služby na velmi dobré úrovni. Podle zaměstnanců se dá atraktivita stálých expozic označkovat známkou 2,1, z čehož vyplývá, že expozice je vyhovující, avšak jsou zapotřebí jisté zásahy do technického vybavení a obsahové stránky expozic.

O něco horší hodnocení získal podle zaměstnanců orientační systém v muzeu, který byl ohodnocen známkou 2,9, což není příliš vysoké hodnocení. Realitou je, že u vchodu do jednotlivých expozic je sice cedulka s názvem expozice a případně upozornění na obsah expozice a vstup na vlastní riziko, ale chybí zde plánec muzea a umístění aktuálních expozic a případná trasa, jak se k dané expozici od vstupu do muzea co nejlépe dostat.

Další neméně důležitou částí dotazníku jsou otázky, týkající se předností a nedostatků muzea. Všichni dotazovaní zaměstnanci se shodli na tom, že v areálu muzea jednoznačně postrádá možnost občerstvení pro zaměstnance i návštěvníky. Jedinou možností, která v současné době v muzeu existuje, je automat na kávu nacházející se ve vstupní hale. Vlastníkem automatu je firma, které muzeum pronajímá prostor k provozování automatu. Další slabinou muzea je dle zaměstnanců nedostatek interaktivních prvků v expozici, které by bezpochyby přilákaly ještě více návštěvníků mladší generace a rodin s dětmi.

V oblasti expozice vidí zaměstnanci největší potenciál jednoznačně v expozici kriminalistiky, která je u návštěvníků tolik vyhledávaná, a v expozici historie bezpečnostních sborů. Naopak vidí největší nedostatek v technickém stavu stále i venkovní expozice a v celkovém technickém stavu budovy muzea.

Podle zaměstnanců by ke zvýšení kvality služeb a spokojenosti návštěvníků jednoznačně přispěla možnost občerstvení a míst k odpočinku v rámci prohlídky muzea. Dalšími možnostmi pro zvýšení spokojenosti zaměstnanců by bylo zřízení muzejního obchodu s upomínkovými předměty s policejní tematikou, více interaktivních exponátů a audioprůvodce.

Odpovědi zaměstnanců na otázku, zda muzeum dostatečně reaguje na potřeby návštěvníků, byly převážně pozitivní. Z toho lze usuzovat, že zaměstnanci muzea věnují pozornost požadavkům návštěvníků a usilují o to, aby jim v maximální možné míře vycházeli vstříc.

Další část dotazníku je věnována otázkám v oblasti spokojenosti zaměstnanců na jejich pracovní prostředí. Podle názoru zaměstnanců je jejich pracovní zázemí pro ně vyhovující, stejně jako otázka informovanosti o plánovaných aktivitách muzea. Nedílnou součástí dotazníku byla otázka, zda se zaměstnanci mohou podílet na návrzích změn a rozvoje muzea. Z odpovědí zaměstnanců vyplývá, že vždy je možné něco zlepšit.

Závěrečná část dotazníku je věnována otevřeným otázkám, kde mohou zaměstnanci vyjádřit své názory. Otázky se týkají konkrétních předností a nedostatků muzea, zvýšení spokojenosti návštěvníků a doporučení změn realizovaných v následujících 5 letech.

Zaměstnanci vnímají jako největší přednost v poskytování osvěty v oblasti prevence kriminality, užívání návykových látek a dopravní výchovy. Další předností muzea je to, že se jako jediné věnuje v plném rozsahu policejní tematice a s tím související pořádání tematických kulturních akcí. Za hlavní slabinu považují zaměstnanci technický stav sociálního zázemí pro návštěvníky a zaměstnance, především pak toalet a kuchyněk, které podle jejich názoru vyžadují modernizaci a další úpravy.

Na otázku, co by nejvíce zvýšilo spokojenost návštěvníků, respondenti odpovídali téměř totožně, a to tak, že ke spokojenosti je zapotřebí realizace výstavby občerstvení, rekonstrukce sociálního zázemí pro návštěvníky a prodej upomínkových předmětů nejen s muzejní, ale i policejní tematikou.

Jako doporučené změny v následujících 5 letech respondenti zmiňují již zmiňovanou výstavbu občerstvení a generální opravu a modernizaci budovy muzea.

5 Směry dalšího fungování a rozvoje muzea

Další směřování činnosti a rozvoj aktivit muzea musí reflektovat na současné trendy prezentace muzejních sbírek a rozvoj didaktických nástrojů.¹⁹ Ke zmapování aktuálních požadavků návštěvníků muzea by měl sloužit nový Dotazník šetření spokojenosti návštěvníků.

Současná podoba vyhodnocování dotazníků poskytuje především kvantitativní údaje o návštěvnících a jejich spokojenosti, avšak neumožňuje získat podrobnější informace o specifických skupinách návštěvníků. Z výsledků například není zřejmé, jakými cestami se o muzeu dozvídají rodiny s dětmi, které zahraniční národnosti muzeum navštěvují nejčastěji ani jaké části expozic jsou nejatraktivnější pro jednotlivé věkové kategorie. Dotazníky rovněž neposkytují dostatek informací o potřebách rodin s dětmi, spokojenosti seniorů se sociálním zázemím nebo o délce pobytu studentů v muzeu. Pro získání komplexnější zpětné vazby by proto bylo vhodné upravit strukturu dotazníků a způsob jejich vyhodnocování tak, aby umožňovaly detailnější analýzu jednotlivých skupin návštěvníků a jejich potřeb.

Při tvorbě dotazníků spokojenosti je třeba zohlednit skutečnost, že návštěvníci zpravidla nejsou ochotni věnovat delší čas vyplňování rozsáhlých formulářů. Pokud má dotazníkové šetření přinést dostatečné množství odpovědí, měl by být dotazník stručný a jeho vyplnění by nemělo zabrat více než několik minut. Důležitá je také přehledná a vizuálně srozumitelná forma, která usnadní orientaci v otázkách. Většina otázek by měla nabízet předem připravené odpovědi k jednoduchému označení, zatímco otevřené otázky by měly být omezeny pouze na nezbytné minimum. Neméně důležité je, aby návštěvníci měli pocit, že jejich názory a připomínky budou skutečně zohledněny a mohou přispět ke zlepšení poskytovaných služeb či celkového fungování instituce.

6 Návrh harmonogramu opatření z krátkodobého a dlouhodobého hlediska

6.1 Krátkodobé hledisko

V současné době probíhají ve spolupráci se zřizovatel muzea (Ministerstvem vnitra ČR) jednání na několika aktuálních projektech, které by měly směřovat, jak k opravě a údržbě objektu i areálu, tak ke zlepšení návštěvnického komfortu. Jedná se zejména o níže uvedené projekty:

Obvodové zdivo areálu

Obvodové zdivo areálu na Karlově je součástí původního městského opevnění a přechází do parku Ztracenka, je důležitým architektonickým prvkem, který opticky dotváří historický areál. Stejně jako objekt muzea podléhá památkové ochraně. To poměrně zásadně ovlivňuje jeho opravu a údržbu, protože musí být zachovány požadavky památkového ústavu, jak na použitý materiál, tak i na pracovní postup opravy. Z toho vyplývají i komplikace při výběru vhodného realizátora akce, včetně finanční náročnosti.

Střešní plášť a krovy

Kvalitní střecha je nepochybně důležitým prvkem ochrany budovy, a to jak objektu muzea, tak i exponátů uvnitř. Vzhledem k tomu, že od generální opravy střechy uplynulo již více než čtvrtstoletí a do dnešní doby se prováděly jen nezbytné opravy, je v současné době nezbytné provést opět celkovou revizi a případné opravy. Zároveň je plánováno v dosud nevyužitých půdních prostorách vybudovat nové prostory pro muzejní expozici – historie areálu Karlov, včetně jeho 3D modelu, které by rozšířily stávající výstavní kapacitu.

Obnova okenních prvků

Dalším důležitým prvkem ochrany objektu i vnitřního vybavení jsou kvalitní okna. Protože se jedná o historický objekt, který prošel v průběhu staletí mnoha přestavbami a renovacemi, je zde nyní 243 oken, z nichž každé má svůj vlastní rozměr i charakter. Při obnově okenních prvků musí být použito dřevo a dodrženy původní rozměry, aby byl zachován historický vzhled muzea. Tento požadavek se opět negativně propisuje do finanční a časové náročnosti celé akce.

Muzejní kavárna

Ke standardnímu komfortu při návštěvě muzea dnes jistě patří posezení v příjemné kavárně s možností malého občerstvení, kde by si návštěvníci mohli po prohlídce muzea odpočinout a lépe tak vstřebat zážitky z prohlídky. V současné době je zpracováván projekt na vybudování kavárny v části vstupních prostor. Lze tak předpokládat, že se muzeum i díky této kavárně stane pro návštěvníky atraktivnější.

6.2 Dlouhodobé hledisko

Pro muzeum je nezbytné průběžně reagovat na měnící se očekávání návštěvníků a přizpůsobovat jim způsob prezentace sbírkových fondů. V současném konkurenčním prostředí kulturních institucí již samotná existence cenných sbírek nezaručuje dostatečný zájem veřejnosti. Pro zvýšení atraktivity muzea a následné zlepšení návštěvnosti je proto vhodné realizovat několik rozvojových projektů zaměřených na modernizaci expozic a zkvalitnění návštěvnického zážitku.

Výstavní mobiliář

Jedním z klíčových projektů by měla být modernizace způsobu prezentace sbírkových předmětů prostřednictvím současného výstavního mobiliáře. Moderní vitríny, osvětlení a prezentační prvky umožňují nejen lepší ochranu exponátů, ale také jejich atraktivnější a přehlednější prezentaci. Kvalitní výstavní prostředí může významně přispět k lepšímu pochopení historických souvislostí a zvýšit zájem návštěvníků o vystavené předměty.

Digitalizace sbírek

S moderními trendy v muzejnictví úzce souvisí také digitalizace sbírek, která zároveň navazuje na požadavky evidence sbírkových předmětů v rámci Ministerstva kultury ČR. Digitalizace sbírek Muzea Policie ČR bude představovat dlouhodobý proces. Vzhledem k rozsahu sbírkového fondu, zahrnujícího více než 60 000 předmětů vhodných k digitalizaci, se předpokládají náklady přesahující stanovený rozpočet muzea, a proto bude nutná součinnost s příslušnými odbory Ministerstva vnitra ČR. Získaná digitální data se následně stanou nedílnou součástí nové expozice a budou využívána také ve virtuálním prostředí, jehož testování muzeum zahájí již v příštím roce.

Cizojazyčný průvodce muzeem

Dalším důležitým krokem je rozšíření jazykové dostupnosti expozic. Vzhledem k rostoucímu počtu zahraničních návštěvníků by měly být jednotlivé exponáty doplněny o vícejazyčné popisky a muzeum by mělo nabídnout také aktualizovaného cizojazyčného průvodce. Počet a výběr jazykových mutací by měl vycházet z pravidelně vyhodnocovaných návštěvnických dotazníků, které umožní identifikovat nejčastěji zastoupené zahraniční národnosti. Zlepšení jazykové dostupnosti přispěje k širšímu zpřístupnění sbírek a zvýší komfort zahraničních návštěvníků.

Interaktivní prvky expozice

Významnou oblastí dalšího rozvoje představuje rovněž začlenění interaktivních a digitálních prvků do stálých expozic. Současní návštěvníci, zejména mladší generace a rodiny s dětmi, očekávají možnost aktivního zapojení do prohlídky a využívání moderních technologií. Interaktivní obrazovky, mobilní aplikace, QR kódy, audioprůvodci, rozšířená realita nebo vzdělávací hry dostupné prostřednictvím mobilních telefonů a tabletů, mohou výrazně zvýšit atraktivitu expozic a podpořit zájem o prezentovaná témata. Tyto prvky zároveň umožňují předávat informace srozumitelnou a zábavnou formou, která podporuje efektivnější vzdělávání a hlubší návštěvnický zážitek.

Rekonstrukce zabezpečovacího systému ochrany areálu Muzea

V oblasti bezpečnosti a ochrany majetku by se muzeum mělo v následujících letech zaměřit na komplexní modernizaci zabezpečovacího systému celého areálu. Potřeba realizace tohoto projektu vyplývá ze zkušeností získaných při řešení bezpečnostních

incidentů, které poukázaly na nutnost přehodnocení stávajících ochranných opatření a jejich přizpůsobení současným požadavkům na zabezpečení kulturních institucí.

S ohledem na charakter a hodnotu sbírkových fondů, mezi nimiž se nacházejí také historické zbraně a další specifické exponáty vyžadující zvýšenou úroveň ochrany, by měla být upřednostněna komplexní rekonstrukce bezpečnostního systému před dílčími úpravami jednotlivých prvků. V rámci plánovaných opatření by měla být provedena modernizace vnitřní i vnější ochrany objektu, vybudováno nové centrum řízení bezpečnosti, obnoveny kabelové rozvody objektu a instalovány moderní elektronické zabezpečovací a monitorovací systémy odpovídající současným technologickým standardům.

Realizace navrhovaných projektů by mohla významně přispět ke zvýšení bezpečnosti zaměstnanců, návštěvníků i sbírkových předmětů. Současně by přispělo k upevnění jeho role jako významné kulturní a vzdělávací instituce, která dokáže odpovídat současným trendům v oblasti muzejnictví a naplňovat své společenské poslání v podmínkách 21. století.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo analyzovat návštěvnickou spokojenost a provozní potřeby Muzea Policie České republiky a na základě zjištěných poznatků navrhnout opatření směřující k efektivnímu rozvoji jeho expozice a zkvalitnění poskytovaných služeb.

Ve své práci jsem se snažila zachytit vývoj muzejnictví a význam muzeí ve společnosti v průběhu staletí. Jedná se jak o muzea se všeobecnými sbírkami, tak i o specializovaná muzea, která se věnují určitým oblastem lidské činnosti. Mezi specializovaná muzea patří i Muzeum Policie České republiky, které v současné době seznamuje návštěvníky s historií, vývojem a činností bezpečnostních sborů od vzniku Československa až po současnost.

V práci byla popsána jak historie objektu a celého areálu, tak historie vzniku a tvorby expozice od založení muzea až po současnost. Jsou popsány aktuální didaktické aktivity a další akce pořádané ve spolupráci s Policií České republiky, Ministerstvem vnitra České republiky, školami a dalšími institucemi.

Praktická část práce byla zaměřena na vyhodnocení současného stavu objektu a expozic muzea a na analýzu výsledků dotazníkového šetření mezi návštěvníky a zaměstnanci. Získaná data ukázala, že návštěvníci hodnotí muzeum převážně pozitivně, oceňují zejména rozsah a zajímavost vystavených exponátů, odbornou úroveň expozic i vstřícný přístup zaměstnanců. Současně však byly identifikovány oblasti, ve kterých existuje prostor pro další rozvoj.

Mezi nejvýznamnější zjištění patří potřeba modernizace části stálých expozic a výstavního mobiliáře, rozšíření využití interaktivních a multimediálních prvků a zlepšení návštěvnického komfortu. Jako významný nedostatek byla rovněž identifikována absence muzejní kavárny či jiného občerstvení, které je v současnosti běžnou součástí služeb moderních muzeí. Pozornost si zasluhuje také technický stav některých částí historického objektu a areálu, jejichž údržba a postupná rekonstrukce jsou důležité nejen z hlediska zachování kulturní hodnoty budovy, ale i z pohledu celkového dojmu návštěvníků.

Výsledky práce potvrzují, že pravidelné sledování návštěvnické spokojenosti představuje důležitý nástroj pro řízení kvality muzejních služeb a plánování budoucího rozvoje. Získané poznatky mohou sloužit jako podklad pro rozhodování vedení muzea při realizaci investic, modernizaci expozic i rozšiřování doprovodných služeb.

Lze konstatovat, že Muzeum Policie České republiky disponuje významným potenciálem pro další rozvoj. Vhodně realizovaná modernizační opatření, respektující historickou hodnotu objektu i odborné zaměření instituce, mohou přispět ke zvýšení atraktivity muzea, posílení jeho vzdělávací role a dalšímu růstu návštěvnosti v budoucích letech.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. ALEXANDER, Edward P. a ALEXANDER, Mary. Museums in Motion: An Introduction to the History and Function of Museums. In: *Museums in Motion: An Introduction to the History and Function of Museums.* 2. Altamira Press, 2007, 366 s. ISBN 978-0759105096.
2. BENEŠ, Josef. *Základy muzeologie*. Opava: Open Education & Sciences, 1997, 179 s. ISBN 80-901974-3-4.
3. KESNER, Ladislav. *Marketing a management muzeí a památek*. Expert (Grada). Praha: Grada, 2005, 304 s. ISBN 80-247-1104-4.
4. KOZEL, Roman; MYNÁŘOVÁ, Lenka a SVOBODOVÁ, Hana. *Moderní metody a techniky marketingového výzkumu*. Expert. Praha: Grada Publishing, 2011. 304 s. ISBN 978-80-247-3527-6.
5. MALÝ, Václav. *Marketingový výzkum: teorie a praxe*. Praha: Oeconomica. 2008, 181 s. ISBN: 978-80 245-1326-3
6. MAREŠOVÁ, Marie. *Z historie péče o chudé a chronicky nemocné v Praze: Chudobinec sv. Bartoloměje a Chorobinec na Karlově*. Geriatrie a gerontologie, 2017, roč. 6, č. 1, s. 35–39. ISSN 1805-4684.
7. STRÁNSKÝ, Zbyněk. *Úvod do studia muzeologie*. 2. rozš. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2000, 169 s. ISBN 80-210-1272-2.
8. ŠOBÁŇOVÁ, Petra. *Edukační potenciál muzea*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012, 396 s. ISBN 978-80-244-3034-8.
9. ŠOPÁK, Pavel. *Muzea v občanské společnosti: Evropa od poloviny 18. století do první světové války*. In: KNAPÍK, Jiří a kol. *Vademecum muzeologie*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, 2012, 163 s. ISBN 978-80-7248-811-7.
10. ŠPÉT, Jiří. *Přehled vývoje českého muzejnictví I.: (do roku 1945)*. Brno: Masarykova univerzita, 2004, 120 s. ISBN 80-210-3206-5.
11. ŠTĚPÁNEK, Pavel. *Obrysy muzeologie: pro historiky umění*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2002, 251 s. ISBN 80-244-0542-3.
12. WAIDACHER, Friedrich. *Príručka všeobecnej muzeológie*. Bratislava: Slovenské národné múzeum, 1999, 477 s. ISBN 80-8060-015-5
13. WILSON, David M. *The British Museum: a history*. London: British Museum Press, 2002, 416 s. ISBN 978-0714127644.

14. ZBOŘIL, Kamil. *Marketingový výzkum: metodologie a aplikace*. V Praze: Vysoká škola ekonomická, 1998. 171 s. ISBN 80-7079-394-5.
15. ŽALMAN, Jiří. *Průručka muzejníková: metodické pokyny pro: správu sbírek muzejní povahy, vývoz sbírkových předmětů mimo celní území Evropských společenství, realizaci výpůjček a zápůjček sbírkových předmětů pro výstavní účely, metodické texty, právní normy*. 2. Praha: Asociace muzeí a galerií ČR, 2006, 135 s. ISBN 978-80-86611-19-8.

Elektronické zdroje

1. *Definice muzea*. Online. ICOM Česká republika. 2022. Dostupné z: <https://icom-czech.mini.icom.museum/icom/definice-muzea/>. [cit. 2026-05-08].
2. HOLMAN, Pavel. Zbyněk Zbyslav Stránský: Život a dílo. Online. *Museologica Brunensia*. 2016, roč. 5, č. 2, s. 99-105. ISSN 1805-4722 (print). Dostupné z: <https://hdl.handle.net/11222.digilib/136271>. [cit. 2026-05-08].
3. *O nás*. Online. Muzeum Policie ČR. 2023. Dostupné z: <https://www.muzeumpolicie.cz/Podstranky/historie/>. [cit. 2026-04-10].
4. *Zákon č. 122/2000 Sb.* Online. *Zákony pro lidi*. 2025. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-122>. [cit. 2026-05-18].

Ostatní zdroje

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály:

1. LAŇKA, Jiří. *Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého na Karlově*. Městská část Praha 2, 2015.
2. MINISTERSTVO KULTURY – *Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015 až 2020* (nalezeno v materiálech Muzea Policie ČR)
3. MUZEUM POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY *Historie učitelka života*, Ministerstvo vnitra České republiky, 2019, Neprodejné
4. NAVRÁTIL, Jiří. *Faktografický materiál ke vzniku Muzea Pohraniční stráže a jeho změna názvu na Muzeum SNB a vojsk ministerstva vnitra*. 1988.
5. PJEŠČAK, Ján. *Múzeum ZNB a vojsk MV – návrh scénara verejnej expozície*. 1973.

Seznam zkratek

AV – audiovizuální

CES – Centrální evidence sbírek

ČSSR – Československá socialistická republika

ICOM – International Council of Museums

ISIC – International Student Identity Card

IZS – Integrovaný záchranný systém

MV - Ministerstva vnitra

PS – pohraniční stráž

SAMUP – Senior akademie Muzea Policie ČR

Sb. – sbírky

SNB – Sbor národní bezpečnosti

UJEP – Univerzita Jana Evangelisty Purkyně

UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

ÚV KSČ – Ústřední výbor Komunistické strany Československa

Seznam tabulek, obrázků a grafů

Tabulky:

- Tabulka 1 - Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků

Seznam příloh

- I. Zřizovací listina Muzea Policie ČR
- II. Půdorys Muzea SNB a vojsk MV
- III. Vitríny stálé expozice Muzea Policie ČR v přízemní části expozice
- IV. Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků
- V. Ukázka Zápisu návštěvnosti na vstupenkové pokladně
- VI. Dotazník spokojenosti pro zaměstnance

PŘÍLOHA I.

Zřizovací listina Muzea Policie ČR

ZŘIZOVACÍ LISTINA

rozpočtové organizace

Ministerstvo vnitra z ř i z u j e podle par.31 zákona ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů, rozpočtovou organizaci s názvem:

Muzeum Policie České republiky

Sídlo organizace:

Praha 2, Ke Karlovu 453/1

Identifikační číslo organizace:

733512

Základní účel zřízení organizace:

- a/ dokumentace, zobrazování a prezentace historie, vývoje a činnosti bezpečnostních složek od vzniku československého státu do současnosti,
- b/ podíl na rozvíjení programu celoživotního vzdělávání a výchovy příslušníků Policie České republiky v oblasti bezpečnostní problematiky,
- c/ podíl na popularizaci činnosti Policie České republiky (dále jen "policie"), využíváním vědecky zpracovaných sbírek pro expoziční, publikační, propagační, preventivní a osvětové aktivity muzea.

Předmět činnosti organizace:

- a/ vytváření a správa sbírek z oblasti bezpečnostní problematiky,
- b/ využití sbírek a výsledků vlastní dokumentační činnosti muzea v oboru bezpečnostní problematiky k vědeckým, vzdělávacím a výchovným účelům a k publikační, propagační a osvětové činnosti.

MUZEUM POLICIE ČR

- c/ příprava a realizace výstav zejména s aktuální bezpečnostní problematikou,
- d/ využití zařízení muzea k dopravní výchově předškolní a školní mládeže,
- e/ registrace sbírek předmětů muzejní povahy v oblasti bezpečnostní problematiky a spolupráce s jejich vlastníky.

Statutární orgán:

Statutárním orgánem organizace je její ředitel.

Vymezení majetku:

- a/ Organizace má právo hospodaření k nemovitému majetku zahrnujícímu stavby a pozemky, jež jsou vedeny v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha - město na listu vlastnictví č. 96 pro obec Praha a katastrální území Nové Město, v celkové hodnotě 72.793.489,- Kč podle jeho soupisu, který je nedílnou součástí této listiny.
Organizace není oprávněna nemovitý majetek bez výslovného souhlasu zřizovatele převést na třetí subjekt, ani zatížit věcným břemenem.
Ministerstvo vnitra si vyhrazuje na základě smlouvy o výpůjčce podle par. 659 a násl. obč. zák. užívací právo ke specifikovaným nebytovým prostorům.

- b/ Organizace má právo hospodaření k movitému majetku v celkové hodnotě 3.457 189,04 Kč. Jeho seznam je uveden v příloze, která je nedílnou součástí této listiny.

Vymezení doby na kterou je organizace zřizována:

Organizace se zřizuje s účinností od 1. ledna 1996 na dobu neurčitou.

Č.j.: MUP-106/95

V Praze dne 5. 12. 1995

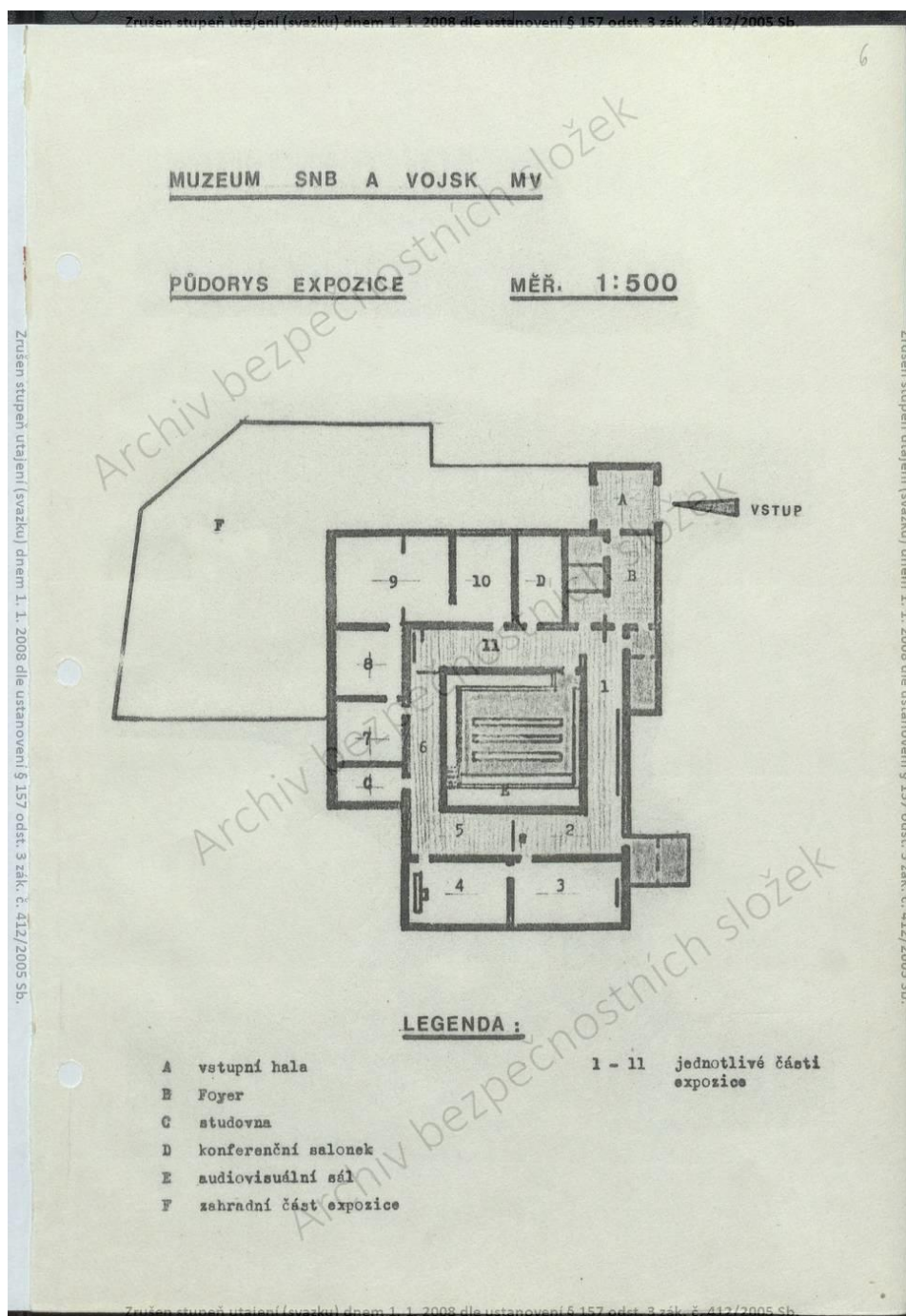
Ministr vnitra

Jan Ruml

MUZEUM POLICIE ČR

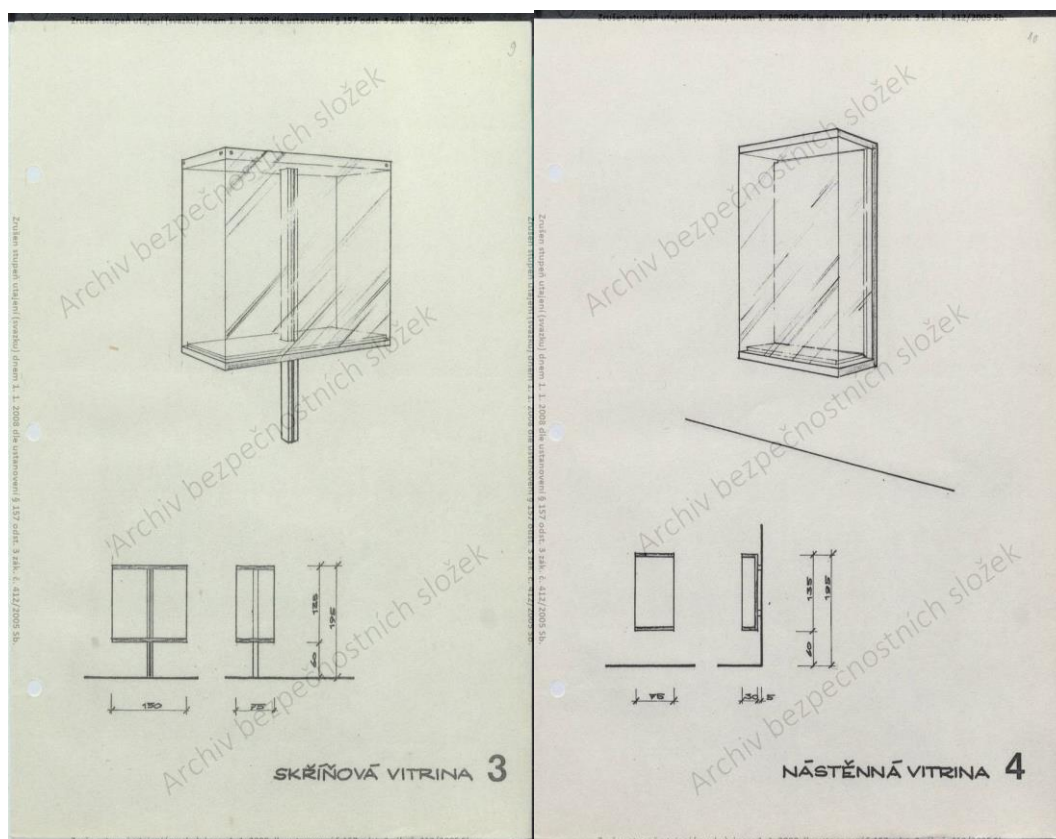
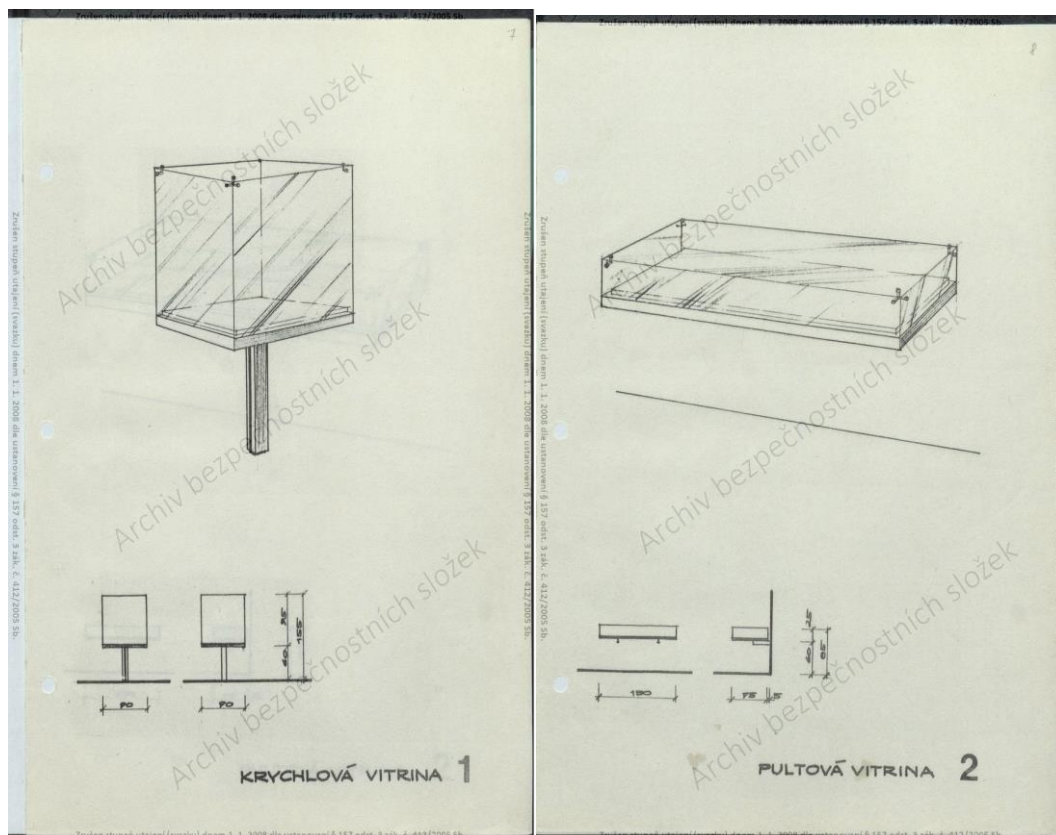
PŘÍLOHA II.

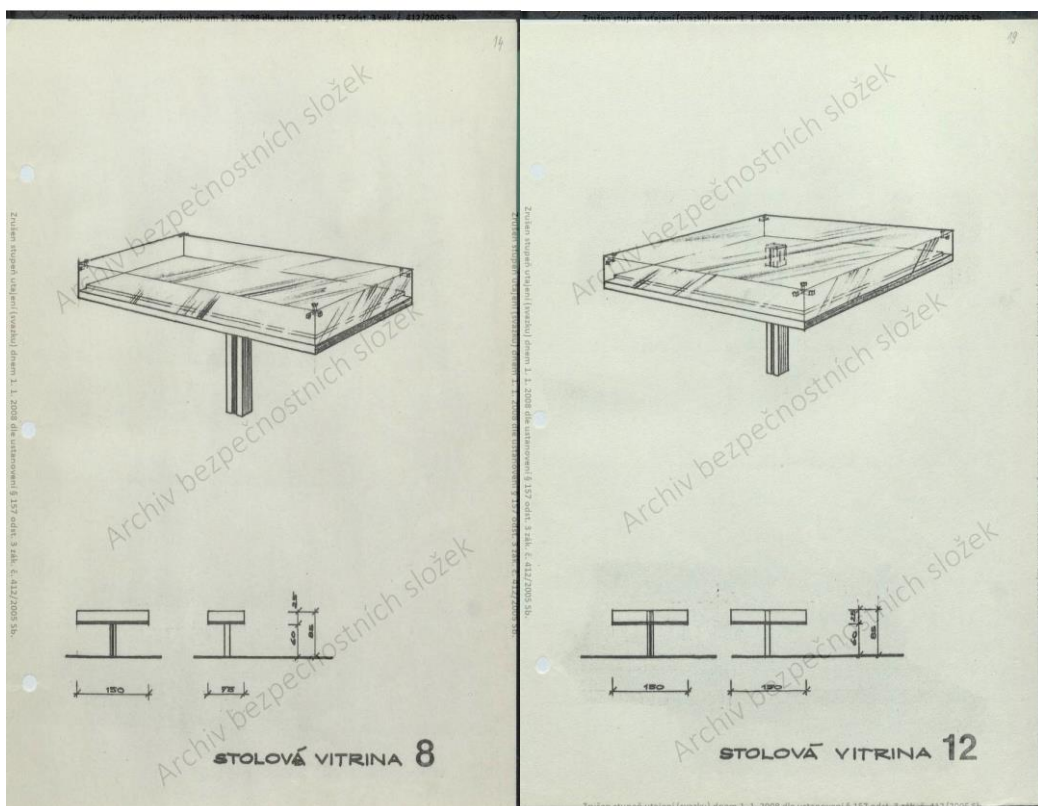
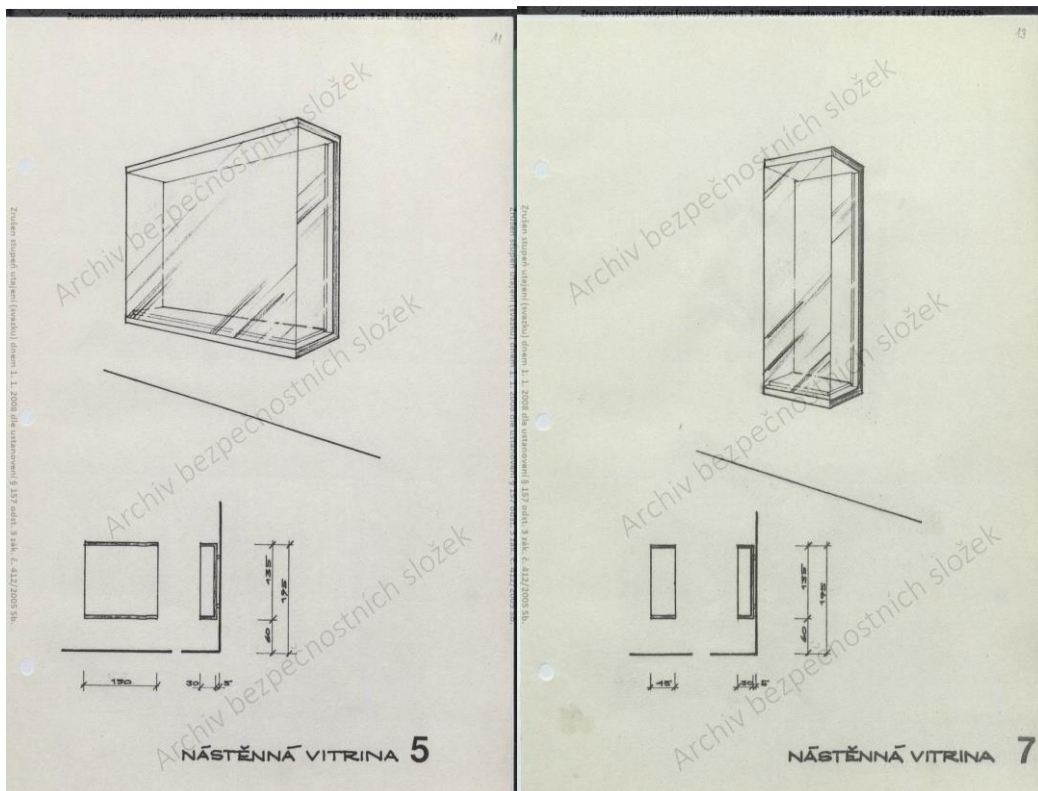
Půdorys Muzea SNB a vojsk MV

PŘÍLOHA III.

Vitríny stálé expozice Muzea Policie ČR v přízemní části expozice

PŘÍLOHA IV.

Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků

POMOCTE NÁM BÝT LEPŠÍ
Dobrovolný dotazník spokojenosti návštěvníků

MUZEUM POLICIE ČR

Vážení návštěvníci, naším cílem je spokojený návštěvník, který se do našeho muzea rád vrací. Váš názor je tak pro nás prioritou. Proto se na Vás obracíme s prosbou o pomoc. Vypište a odevzdejte tento dotazník a pomozte nám tak být lepší.

Věk: do 18 let ☐ 18-30 let ☐ 31-45 let ☐ 46-60 let ☐ 61-75 let ☐ více než 75 let ☐

Pohlaví: muž ☐ žena ☐ neuvádím ☐

Vzdělání: bez vzdělání ☐ základní ☐ vyučen(a) ☐ středoškolské ☐ vysokoškolské ☐ neuvádím ☐

Bydliště: Česká republika ☐ Zahraničí ☐ uveďte prosím zemi

1. Muzeum jsem navštívil(a):
s rodinou a dětmi ☐
s partnerem/partnerkou ☐
s přáteli ☐
s výpravou (školou) ☐
sám/sama ☐

2. Jak jste se o muzeu dozvěděl(a):
z internetu (sociálních sítí) ☐
z tištěných médií ☐
ze sdělovacích prostředků ☐
ze studií a badatelské činnosti ☐
bylo mi doporučeno muzeum znám ☐
z jiných zdrojů (jakých): ☐

3. Která část expozice Vás nejvíce zaujala (ze označit více možností):
historie (přízemí) ☐
současná policie ☐
dopravní policie ☐
kriminallistika ☐
historie (1. patro) ☐
drogová problematika ☐
venkovní expozice techniky ☐
jiná (jaká): ☐

4. Který (které) exponát(y) Vás nejvíce zaujal(y):
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

5. Vyhovuje Vám otevírací doba: ano ☐ ne ☐ změnil(a) bych ji (jak).....

6. Hodnocení personálu (jako ve škole - známku označte) 1 2 3 4 5

7. Úroveň sociálního zázemí (čistota, vybavenost, dostupnost) 1 2 3 4 5

8. Hodnocení poskytnutého sortimentu (turistické známky, upomínkové předměty apod.) 1 2 3 4 5

9. Čas, strávený v muzeu méně než 1 hodinu ☐ 1-2 hodiny ☐ 2-3 hodiny ☐ více ☐

10. Návštěvu muzea bych přátelům: doporučil(a) ☐ nedoporučil(a) ☐

11. Do muzea se rád(a) vrátím: ano ☐ ne ☐ nevím ☐

12. Celkové hodnocení muzea (jako ve škole) 1 2 3 4 5

Vaše připomínky, návrhy, náměty či vzkazy:

Přeji si zpětnou vazbu (uveďte kontakt):.....

PŘÍLOHA V.

Ukázka Zápisu návštěvnosti na vstupenkové pokladně

Datum: 10.6.2005										Služba pokladna:				Zodpovědný:			
Jednotliví návštěvníci - počet			Výpravy		Dopravní výchova		Přednášky		Pořady pro děti		Jiné akce		Ostatní				
ČR	nepřítel	zahraničí země	kdo	počet	kdo	počet	kdo	počet	kdo	počet	kdo	počet					
35	2	341 2 EST	JUNGEM. 1409	16+2 25+2	VTN TOMINERIE	9+4					N. VANUČKA		21				
			ŠV RABICEG 13+2		25 KAPLA KATKA P10	124											
			NEZŽSŠ HEBROLOVA 14+4														
			P-1 POŠ VOLEDOVA H.E.	14+2													
35	2	5		91		26							21				
Celková denní návštěvnost:																	

PŘÍLOHA VI.

Dotazník spokojenosti pro zaměstnance

Dotazník spokojenosti pro zaměstnance

Vážená kolegyně, vážený kolego, tento dotazník není zaměřen pouze na tvou spokojenost v práci, ale především na tvůj pohled na fungování muzea, návštěvníky a možnosti rozvoje muzea.

Jaká je Vaše pracovní pozice?

- vedení muzea
- kurátor
- dokumentátor
- průvodce
- pracovník ostrahy
- administrativní pracovník
- jiná

Jak dlouho v muzeu pracujete?

- méně než 1 rok
- 1–5 let
- 6–10 let
- více než 10 let

Jak hodnotíte současnou úroveň služeb poskytovaných návštěvníkům? škála 1–5 (jako ve škole)

Jak hodnotíte atraktivitu stálých expozic? škála 1–5 (jako ve škole)

Jak hodnotíte orientační systém v muzeu? škála 1–5 (jako ve škole)

Jak hodnotíte celkový komfort návštěvníků během návštěvy? škála 1–5 (jako ve škole)

S jakými připomínkami návštěvníků se setkáváte nejčastěji? (možnost více odpovědí)

- ☐ absence občerstvení
 - ☐ nedostatek míst k odpočinku
 - ☐ nedostatek interaktivních prvků
 - ☐ orientace v expozici
 - ☐ délka prohlídky
 - ☐ nedostatek informací o exponátech
 - ☐ bezbariérovost
 - ☐ jiné
-

Jaké části expozice návštěvníky nejvíce zaujmou?

Které části expozice podle Vás potřebují modernizaci?

Které z následujících služeb by podle Vás přispěly ke zvýšení spokojenosti návštěvníků?

- ☐ kavárna nebo občerstvení
 - ☐ muzejní obchod
 - ☐ audioprůvodce
 - ☐ mobilní aplikace
 - ☐ více interaktivních exponátů
 - ☐ odpočinková zóna
 - ☐ více akcí pro děti
 - ☐ více akcí pro seniory
 - ☐ jiné
-

Myslíte si, že muzeum dostatečně reaguje na potřeby návštěvníků?

- ☐ ano
 - ☐ spíše ano
 - ☐ spíše ne
 - ☐ ne
-

Máte k dispozici dostatečné pracovní zázemí pro výkon své práce?

škála 1–5 (jako ve škole)

Jste dostatečně informován/a o plánovaných aktivitách muzea?

škála 1–5 (jako ve škole)

Máte možnost podílet se na návrzích změn a rozvoje muzea?

škála 1–5 (jako ve škole)

Co považujete za největší přednost Muzea Policie ČR?

Co považujete za největší nedostatek Muzea Policie ČR?

Jaké opatření by podle Vás nejvíce zvýšilo spokojenost návštěvníků?

Jaké změny byste doporučil/a vedení muzea realizovat v následujících pěti letech?
